

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

БРОЈ 89 ■ НОВЕМБАР 2022. ГОДИНЕ ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

Велики и захтевни послови при крају

ОБРАЗОВАЊЕ ЗА ПРАВА ДЕТЕТА: ИНТЕРКУЛТУРАЛНА РАЗМЕНА ОСНОВАЦА У ДЕЧЈЕМ СЕЛУ ПЕСТАЛОЦИ

Лепи утисци из Швајцарске

„ЗЛАТИБОРСКИ ЕКО АГРАР“: ПОДРШКА ЛОКАЛНОЈ ПОЉОПРИВРЕДИ

На све се мисли

МИЛАН СТАМАТОВИЋ: УОЧИ РЕЗУЛТАТА ПОПИСА 2022.

Створити амбијент и услове за младе да остану на дедовини

Да о темама које се тичу локалног становништва одлучују управо они који на тим територијама и живе, јер они најбоље знају шта им је потребно, рекао је председник Општине

У недавном разговору за „Златиборске вести“ председник Општине Чајетина Милан Стаматовић прокоментарисао је на свој начин још непознате податке овогодишњег пописа становништва Републике Србије, које је због пандемије Ковид 19 одложено 2021. и обављено ове године

– Мислим да је најважнији посао политичара локалних самоуправа, министарстава и било кога са републичког нивоа да се ради на популационој политици, да се улаже у младе кадрове, да их задржимо да не би одлазили јер сматрам да Србија има будућност, да има перспективу и ресурсе. А ми, који смо плаћени за то, требало би да се потрудимо и створимо такав амбијент – рекао је председник Општине Чајетина Милан Стаматовић износећи своје размишљање о томе шта је потребно да би се млади одлучили да остану у својој општини, раде и имају сигурна примања, како би ту могли да оснују породице и живе живот достојан човека

– Могли бисмо да причамо о неким једнократним мерама – наставио је Стаматовић. – Да дајемо помоћ за прворођено или, на пример, пето дете, али то су краткорочне мере. Ми морамо да створимо амбијент и услове за младе људе да остају на својој дедовини и буду поштовани. Да нико не може да их злоупотребава нити уцењује, да их поштује јер ће на тај начин препознати да је ово њи-

Усвојена одлука о повећању родитељског додатка

Општинско веће Чајетине је на седници почетком новембра усвојило одлуку о увећању родитељског додатка, који се исплаћује из буџета Општине за прво, друго, треће и свако наредно дете, па ће већ од следеће календарске године он износити за прво дете 100.000,00 динара, за друго 150.000,00, а за треће и свако наредно дете 200.000,00 динара. То су највећи износи у Србији које исплаћује нека локална самоуправа, уз надокнаду која младима припада и из републичког буџета.

хова држава, да је ово њихова општина. Тако ће стећи и осећај одговорности и трудиће се, када заврше школовање негде у градовима, да се врате на своје огњиште, у своје место и да ту буду корисни.

Стаматовић је нагласио да тога у рубним и девастираним општинама углавном нема.

– Не можемо очекивати од младих људи и љутити се на њих јер нису остали у неком селу где нема струје, воде, где нема дечјих вртића, правне заштите... Они виде, ако се у селима или мањим срединама гасе општински судови, ако се затвори сеоска амбуланта, домови здравља, ако се гаси сеоска школа, ако нема превоз... и докуче да ту немају перспективу и лакше им је да граде будућност у неким уређенијим срединама или оду у градове, што није добро. Ми увек говоримо да није добро да се сви преселимо у велике градове, у Београд или Нови Сад. Да ли ће бити срећни и Београђани који данас живе тамо, да ли ће бити довољно посла за све нас ако се сви будемо концентрисали у градовима? Мислим да би требало размишљати и о томе да је кључна реч опстанка децентрализација. Да о темама које се тичу локалног становништва одлучују управо они који на тим територијама и живе. Јер они најбоље знају шта им је потребно и најзаинтересованији су да на томе раде, а могу да ураде много!

КЈП „ЗЛАТИБОР“ ЧАЈЕТИНА: РАДОВИ НА АСФАЛТИРАЊУ

У сусрет зимској сезони

КЈП „Златибор“ Чајетина асфалтирало је највећи паркинг простора на Златибору – од хотела „Олимп“, према Туристичко-рекреативном комплексу Златибор. Од почетка рада на асфалтирању, предузеће је до сада уградило око 3.000 тона асфалта на пословима везеним за „крпљење“ ударних рупа на локалним и сеоским путевима, као и на изградњи четири паркиралишта у Чајетини и два на Златибору.

– Конкретно, овај паркинг простор који смо радили је површине око 7.000 квадратних метара, и на њему још није дефинисан тачан број паркинг места јер се на њему уз путничка возила планира и паркирање туристичких аутобуса који долазе на Златибор – рекао је Срђан Пантовић, директор КЈП „Златибор“ Чајетина. – У овој години приоритет нам је био да обезбедимо што више паркинг места на Златибору и у Чајетини, а од следеће године се надам да ћемо, уз куповину још неке механизације, почети да асфалтирамо путеве и по сеоским месним заједницама.

Предузеће за сада располаже са четири ваљка, термомонитором, финишером, се-

У широк обим послова КЈП „Златибор“ Чајетина од јуна месеца прибравља и асфалтирање које доприноси ефикаснијем и квалитетнијем извођењу радова на обнови и изградњи локалне путне инфраструктуре

качицом, и довољним бројем камиона за транспорт асфалта. До следеће сезоне у плану је да се набави асфалтна база, како би несметано могли да се обављају и већи послове, али и послови за трећа лица и они ван граница наше Општине.

– До краја ове године очекујемо куповину још два велика камиона „четвороосовинца“ који ће нам бити веома корисни за транспорт асфалта, јер имају велику носивост. Са на-

бавком та два камиона бићемо потпуно спремни за обављање тих радова. Имамо стручне и вредне раднике на свим пословима и мислим да можемо у потпуности да парирамо свим предузећима који се као и ми баве нискоградњом.

Планови рада овог предузећа до краја ове године односе се на мање захтевне послове на територији општине Чајетина, а КЈП „Златибор“ је до 20. новембра спровело и

испитивање задовољства корисника комуналних услуга како би грађани изнели своје мишљење о квалитету пружених услуга.

– Имамо мањи број улица у Чајетини које би требало да асфалтирамо до краја сезоне, а ово лепо време нам иде у прилог да завршимо све планове до почетка зиме. Презадовољан сам радovima како на овом паркингу, тако и на свим осталим радovima који су добро прихваћени од грађана, и нема никаквих рекламација. Залажемо се за висок квалитет на којем инсистирамо и код руковођаца, и код радника, јер важно је водити рачуна и о томе.

Од 15. новембра са радом је почела и Зимска служба, која као и претходних година спремно дочекује снежне падавине, и зимску туристичку сезону на Златибору. Набављене су довољне количине соли и ризле, а на одржавању проходности локалне путне мреже ангажовано је 35 возила КЈП „Златибор“. С обзиром да План зимског одржавања поред досадашњих, обухвата и нове путне правце, ове сезоне подршку ће дати ЈКП „Водовод Златибор“ и „Златиборски Еко Аграр“.

ЈКП ВОДОВОД ЗЛАТИБОР

Велики и захтевни послови при крају

Општина све финансира, а радове заједнички изводе КЈП „Златибор“ Чајетина и ЈКП Водовод Златибор. – Од ове године ЈКП Водовод Златибор поново је у систему зимског одржавања – припреме су у току у погледу возила и људства

Јавно комунално предузеће Водовод Златибор Чајетина наставило је радове на реконструкцији и замени дотрајалог магистралног вода у дужини од 2.500 метара. Партнер при извођењу радова је КЈП „Златибор“ Чајетина, а циљ пројекта је смањење губитака на мрежи, као и ефикаснија и сигурнија испорука пијаће воде корисницима.

– То је велики и захтеван посао – кажу у Водоводу. – Општина све финансира, а радове заједнички изводе КЈП „Златибор“ Чајетина и ЈКП Водовод Златибор. Комунално прави трасу и копа канал, а Водовод поставља и повезује цеви. Пред замене овог магистралног вода, у једном делу насеља се и измешта; то је деоница преко пута хотела „Торник“ где магистрални вод скреће улево, иде ка Постројењу за прераду отпадних вода односно трасом нове обилазнице око Златибора, излази на седењевски пут и наставља ка Караули. То је додатних 2.200 метара, али избегава се насеље.

У фази смо тестирања резервоара Врањевина на водонепропусност које врши ЈКП Водовод Златибор. Код резервоара са овом наменом постављају се и услови у погледу водонепропусности. Практично, потпуна непропусност се захтева за резервоаре питке воде. Циљ је да се спречи улазак течности споља (контаминација). Све напрслине су потенцијална места деградације бетона и корозије арматуре услед продирања штодљивих супстанци. Напрслине које пролазе читавом дебљином зида омогућују провирање воде и влажење зида са

спољне стране. На нама је да потенцијалне неправилности уочимо и да на време извештавамо извођача радова. Упоредо са контролом пропусности врши се повезивање цевних веза и спајања са системом водоснабдевања Златибор и Чајетина, односно Рибница.

Канализација у Потоцима је у завршној фази, урађена је комплетна фекална и атмосферска канализација, а уколико временске прилике дозволе биће урађени и завршни радови у виду постављања поклопаца на шахтовима и сређивање околног терена.

Од ове године ЈКП Водовод Златибор поново је у систему зимског одржавања – припреме су у току у погледу возила и људства. У чишћење ће бити уврштене комбиноване грађевинске машине и трактори из возног парка ЈКП Водовод Златибор.

Интезивно радимо и на замени и изградњи водоводне мреже у сеоским месним заједницама, па смо тако овог месеца изградили нови крак ДН 100 од петље у Мачкату ка фабрици „Делта пласт“ у дужини од 500 метара. Такође радови су и у Даутовцу, чији је крак у Куборовићима завршен, а остало је да се ураде шахте и опрема у њима. Започет је крак у Вишовини, а завршено је више од две трећине посла. Наставак радова очекујемо напролеће са бољим временским приликама.

„ЗЛАТИБОРСКИ ЕКО АГРАР“: ПОДРШКА ЛОКАЛНОЈ ПОЉОПРИВРЕДИ

На све се мисли

До сада су успешно реализована три јавна позива

На основу Програма подршке за спровођење пољопривредне политике и политике руралног развоја општине Чајетина за 2022. годину, Привредно друштво за развој пољопривреде општине Чајетина „Златиборски Еко Аграр“, реализовао је и трећи јавни позив у циљу помоћи произвођачима, односно што бржег повраћаја уложених средстава у имовину.

– Реч је о четири позиције и то инвестиције у физичку имовину, мере ширење стада из сопственог запата, која је код корисника популарна као инвестиција у сточну храну везано за пораст броја грла на газдинству, затим органска производња и инвестиције у преради – рекао нам је Марко Марић, директор овог Привредног друштва.

Додатни вид помоћи који је расписала Влада Републике Србије је и бесповратна испорука меркантилног кукуруза

узгајивачима млечних крва, који је реализован у току месеца новембра. Еко аграр је и овде био подршка пољопривредницима у смислу подршке

приликом попуњавања документације и подношења захтева.

– Ова мера има озбиљне мањкавости – наставио је ди-

ректор Марић. – Реч је о кукурузу који је у ринфузи и далеко од наших произвођача, а налази се у овлашћеним складиштима, од којих су нама најближи у Убу и у Шапцу. Решења постоје, а Еко аграр ће се укључити и олакшати дистрибуцију.

У претходном периоду Агенција за безбедност саобраћаја објавила је јавни позив за субвенционисану доделу заштитног програма за коришћени трактор. Директор Марко Марић истиче да је „Златиборски Еко Аграр“ на располагању свим становницима који имају такву механизацију, како би им помогао у писању захтева, усмеравању, и давању валидних информација.

Агротехнички центар са расположивом механизацијом спреман је за предстојећу зимску сезону, а расположива механизација ће бити ангажована и за чишћење снега у шест златиборских села.

ТУРИСТИЧКА ОРГАНИЗАЦИЈА ЗЛАТИБОР

Добар глас се далеко чује

Златибор је био најпосећеније место и током новембарског празника

Представници туристичких агенција
из региона у посети Златибору

Пријатна планинска температура, благо сунце, нестварне боје позне јесени и током новембра показали су се као прави рецепт за одмор и уживање многих посетилаца. На Златибору је само током викенда за празнич-

ни Дан примирја боравило око 40.000 гостију дневно, тражио се кревет више, чак и по селима. Дуге колоне аутомобила, углавном београдских и новосадских регистарских ознака, долазиле су на „Златну планину“ и одлазиле с ње.

– На наше задовољство због туристичког успеха, наставља се пракса да свака сезона или празници и распусту доносе нове рекорде у броју туриста на Златибору – каже за „Златиборске вести“ Владимир Живановић, директор

ТО Златибор. – Златибор тиме потврђује висок туристички реноме и лидерску позицију међу планинским дестинацијама у Србији. А да је изузетно посећен говоре и подаци на узорку Туристичке организације Златибор, према којима је у првих десет месеци 2022. забележен пораст броја ноћења од 10 одсто у односу на исти период прошле године.

Понуда на интернету

Наравно, добар глас о посећеном туристичком месту се брзо шири, а у ово време све више на друштвеним мрежама. Да Златибор постаје место незаборавних успоме на младих генерација сведоче садржаји дигиталних комуникација многобројних инфлу-

енсера и блогера, домаћих и иностраних, који посећују Златну планину и уживају у њеним благодетима. На интернету се уочава да Златибор није само омиљено одређиште домаћих туриста, већ је по својим садржајима препознат и хваљен и у региону. Због тога су недавно нашу планину посетили представници туристичких агенција из региона, у организацији хотела „Златибор Мона“. Упознали су туристичке потенцијале планине, атракције и садржаје којима Златибор располаже. Том приликом посетили су јединствени музеј на отвореном „Старо село“ у Сирогојну, потом и најпосећенији спелеолошки објекат Стопића пећину. Уживање током возње изнад живописних златиборских предела омогућила им је најдужа једносегментна гондола на свету „Голд гондола“.

У протеклом периоду Туристичка организација Златибор учествовала је на 53. Међународном сајму туризма у Новом Саду, и представила се у оквиру штанда ТО регије Западна Србија. Активно деловање у овом правцу наставља се и током наредног периода када ће квалитетна понуда „Златне планине“ са акцентом на Камп „Златибор“ бити представљена и на сајму туризма у Штутгарту од 14. до 22. јануара.

Како каже директор Живановић, један од незаобилазних видова промоције Туристичке организације Златибор, пред сајмова, скупова и кон-

Сајам у Новом Саду

ференција, јесу и видео спотови који сликом и звуком најсликовитије могу да дочарају сву лепоту Златибора, те да на најбољи начин представе дестинацију. Туристичка организација Златибор је била учесник петнаесте изложбе сувенира и туристичких публикација „Лесковац 2022“, и добила признање у категорији видео публикација за промо филм где је представљен зимски спот.

Неколико минулих месеци најпосећенија планина Србије била је у знаку пројекта који се односи на означавање туристичке дестинације Златибор и одређишта на територији општине Чајетина.

Туристичка сигнализација је постављена на државним путевима, као и у самом центру Златибора на више локација дуж фреквентнијих места. На тај начин постају доступне информације од општег јавног значаја, потребне највећем броју посетилаца, са циљем обавештавања и упућивања корисника до културних, историјских, верских, природних и других одређишта.

Уметност под облацима

Оаза уметности, галерија Културног центра Златибор омогућила је посетиоцима током новембра да уживају у изузетној изложби слика „Светородна лоза Немањића“

ауторке Милице Ајдуковић. Љубитељи филма задовољство су овде нашли у биоскопским пројекцијама. На бини Културног центра Златибор пред великим бројем гледалаца одржан је први самостални хуманитарни концерт децетор хора „Млађани грађани“. Првог дана децембра одржава се и представа за најмлађе посетиоце „Три мускетара“. Културни садржаји овде неће изостати ни током наредних месеци, планиран је континуитет у одржавању програма. Организоваће се занимљиве позоришне представе и биоскопске пројекције, а свим заинтересованим посетиоцима биће доступна и галерија овог центра.

Током предстојеће зимске сезоне туристима је на располагању разноврсна понуда и атракције прилагођене зимским активностима. Готово сви локалитети су отворени за туристичке посете, пружаоци услуга смештаја у хотелима и приватном смештају припремили су ценовнике за предстојећу зимску сезону као и новогодишње пакет-аранжмане. Овогодишњи „Ски опенинг“ на Торнику је планиран за 23. децембар, када ће за скијаше као и претходних година важити одређене погодности. Пет стаза ће бити доступно током целе сезоне, а за најмлађе посетиоце, па и оне искусне скијаше, ове године ће такође бити у понуди садржаји као што су боб на шини и тјубинг.

Туристичка организација Златибор и општина Чајетина традиционално организују атрактиван програм манифестација за новогодишње празнике на Краљевом тргу, уз забавно-музичке садржаје с познатим извођачима. Све госте очекује разноврсна понуда и богат новогодишњи садржај. Поред празничних концерата на отвореном, припремљени су и разноврсни музички и други садржаји у многим угоститељским објектима на најпосећенијој планини Србије.

Туристичка организација
Златибор

Краљица српске туристичке понуде

Велика златна медаља на Сајму туризма у Новом Саду, учешће на Међународном форуму о сарадњи у Требињу у оквиру иницијативе Отворени Балкан, подршка женском предузетништву Златна конференција и изузетна посећеност за празник Дана примирја обележили су новембар златиборске Голд гондоле

Златиборска Голд гондола по први пут се представила на новосадском 53. Међународном сајму туризма одржаном од 17. до 19. новембра, што је била јединствена прилика да се житељима града у срцу равне Војводине и околине најави предстојећа зимска сезона и садржаји који их очекују дуж трасе Голд гондоле. Посетиоци Сајма имали су прилику да кроз виртуелну вожњу искусе доживљај путовања златиборском жичаром, али и да освоје вредне награде.

Признање које обавезује

Врхунска признања освојена на Новосадском сајму потврђују квалитет вреднован по нашим и интернационалним стандардима.

– Велика нам је част што смо добили ово признање, пре свега јер оно долази од туристичких посленика – каже не кријући понос Бојана Божанић, директорка ЈП „Голд гондола Златибор“. – За сваку туристичку дестинацију је важно да се стално развија, унапређује и иновира и да садржајима подиже атрактивност. То се десило управо и са „Голд гондолом“. Та награда све нас инспирише, али и обавезује да постојећи квалитет услуге подигнемо на још виши ниво.

Тема 7. Међународног форума о сарадњи у Требињу у коме је учествовала златиборска Голд гондола била је – „Регион као заједнички туристички производ“. Директорка ЈП „Голд гондола Златибор“ представила је гондолу, потенцијале, улагања у развој бренда и унапређење формирања интегрисаног туристичког производа.

ЈП „Голд гондола Златибор“ у оквирима друштвено одговорног

пословања, подржало је Конференцију о женском предузетништву коју је организовало Удружење грађана „Злата“ у сарадњи са Саветом за родну равноправност Општине Чајетина.

Радост за сва годишња доба

Интересовање за златну жичару било је појачано и током новембра. Туристи су искористили продужени викенд поводом празника Дана примирја да се провозају јединственом златиборском атракцијом која је за само три дана превезла више од 5.000 путника, што је за око тридесет одсто више него претходне године у истом периоду. И овог пута „Голд гондола“ се показала као прави избор за дружење и одмор посетиоцима Златибора.

Новинарска екипа „Гласа Западне Србије“ посетила је „Голд гондолу“ да би сазнала нешто више о могућностима вожње за особе са инвалидитетом. Директорка Божанић истиче да је гондола пројекат општине Чајетина који је од почетка замишљен да буде доступан свим категоријама људи, па тако и посетиоцима са физичким ограничењима.

Она додаје и да је у плану уређење простора на последњој и међустаници, како би особе са инвалидитетом и сви они који имају колица или физичке потешкоће, могли да се несметано крећу и уживају у предивним пределима Златибора и у погледу са висине ка Црној Гори и Босни. Радови на изградњи надстрешнице почетне станице се приводе крају па ће улазак у кабине ускоро бити знатно комфоријни. Путници ће на једном месту, заштићеном од атмосферских неприлика моћи да купе карте и укрцају се кабине.

КАУБОЈСКИ ГРАД БЕЛЕЖИ ВЕЛИКУ ПОСЕЂЕНОСТ

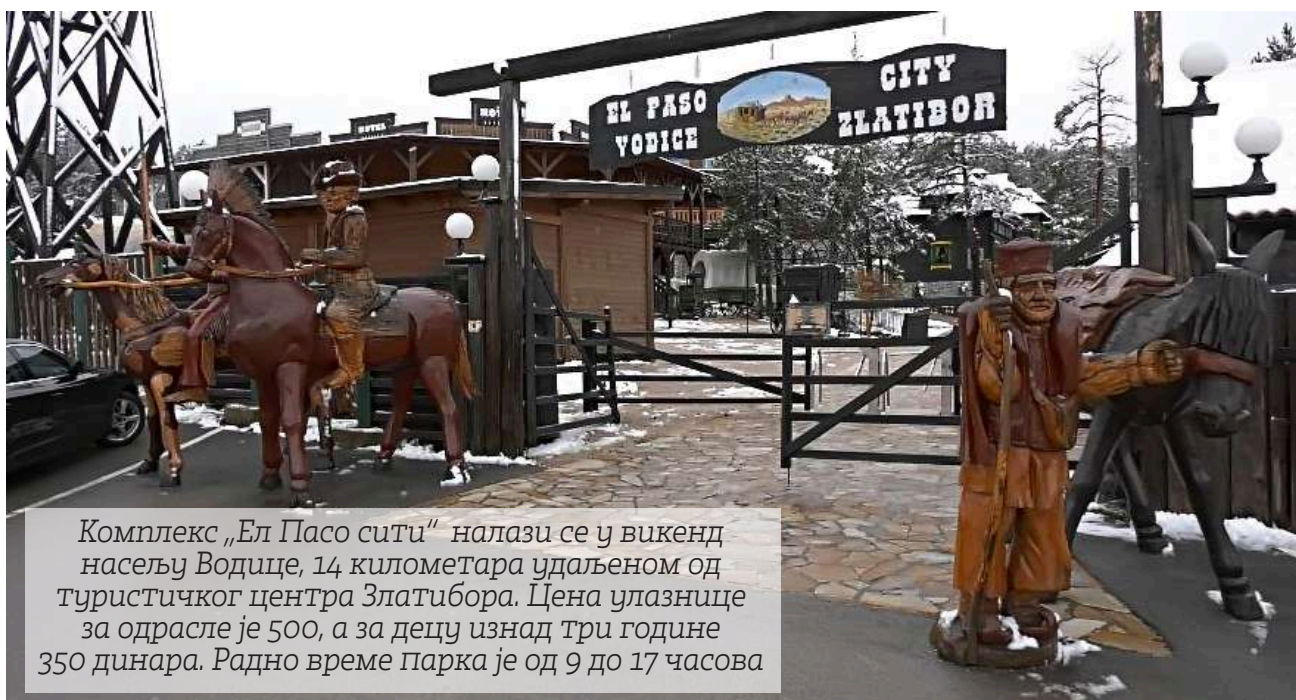
Од шешира до шајкаче

До пре пар година каубоје и индијанце смо могли да гледамо само у вестерн филмовима, док „Дивљи запад“ није стигао на обронке Златибора. Тематски забавни парк „Ел Пасо сити“ простире се на око шест хектара и састоји се од три амбијенталне целине – каубојски град, индијанско село и златиборски засеок. Проласком кроз

ду могу се видети и посетити локали као што су шерифова канцеларија са затвором, билијар сала, Музеј Кока-Коле, пушкарница, пошта и берберница, али и поштанска кола, вешала и све што се некада налазило у каубојском граду.

Активности и игре које стоје на располагању гостима су аутентичне, од бацања потковица, ношења каубојских кос-

Комплекс „Ел Пасо сити“ налази се у викенд насељу Вођице, 14 километара удаљеном од туристичког центра Златибора. Цена улазнице за одрасле је 500, а за децу изнад три године 350 динара. Радно време Парка је од 9 до 17 часова

парк посетиоци су и прилици да доживе два различита поднебља у временском периоду од 1865. до 1890. године, али на удаљеним крајевима света.

– „Ел Пасо“ је отворен 2020. године и ово је трећа сезона како ради – каже Александра Јовановић, рецепционерка. – Јако смо задовољни бројем посетилаца јер их има свих узраста, од годину дана, до најстаријих. Што се тиче смештаја, ту имамо три „вестерн собе“, а у индијанском селу налазе се шатори и кућице на дрвету. Када су у питању шатори они су на располагању гостима само током јула и августа, у време високих температура, а остали смештај доступан је током целе године. У златиборском засеоку налази се

15 брвнара које су такође намењене за смештај, а оне могу примити од двоје до шесторо гостију. У српском делу налази се и ресторан, игралиште за децу, црква...

Током целе године број посетилаца је велики, и домаћих, и страних. Поред уникатних амбијената овај парк

се истиче по великом броју објеката аутентичног изгледа који су адаптирани за туристе.

– Мишљење гостију нам је најбитније, а могли смо да приметимо да је већини посетилаца најинтересантнији каубојски град, као и сви садржаји који се налазе у комплексу. У каубојском гра-

тима, родеа, гађања луком, јахања, секиромета и ношења индијанских костима, до тјубинга и дечјег игралишта. А поред дивног смештаја и разноврсног садржаја, постоје и сувенирнице и продавнице, јер је немогуће вратити се с овог места кући без макар једног каубојског шешира, индијанске наруквице или тоглог понча.

– У сувенирници се налази „каубојски програм“, шешир, опасачи, реплике оружја, у „индијском програму“ имамо перушке и пера и костиме за децу и одрасле, док је српски део занимљив странцима, јер ту се могу наћи српски опанак, шајкача, магнети – рекла је Мика Јоксимовић, продавчица у сувенирници.

„РАКЛЕТ ВЕЧЕРА“ У ГАЈЕВИМА

Укус сира који се памти

На Шумадијском сајму пољопривреде у Крагујевцу који је одржан почетком септембра, један производ је привукао пажњу посетилаца и људи из струке. Реч је о сиру „Златне Рудине“ који има не само добар укус већ и добру причу

Са Мишовићима смо се први пут сусрели 2018. године на Рудинама, у селу у које су пристигли из Београда. Трагом занимљиве приче, упознали смо брата и сестру Радивоја и Мирјану, из породице Мишовић. Он туризмолог, а она лингвиста за енглески и француски језик, оставили су иза себе каријере да би, кренувши од нуле, почели породично да се баве производњом зрелог планинског сира. Од тада до данас прошли су кроз фазе сазревања, у својим намерама, и у могућностима, али једно је остало исто: квалитет сира „Златне Рудине“ који се већ препознаје и ван Златиборског краја. Захтеви тржишта навели су их да отворе чак и дегустациони центар.

– У суштини, и идеја и производ остали су исти, ми смо само допунили палету производа па сада производимо сиреве са краћим периодом зрења, по захтеву тржишта. То су зачински сиреви. Отварањем дегустационог центра омогућили смо да се упознавање са асортиманом обавља на другој локацији, како би смо имали могућност да примамо посетиоце, туристе, групе.

Једна врста сира коју производе је и „раклет“, који је део француско-швајцарске традиције. Он зри у периоду од четири месеца и погодан је за топљење.

– На нашим просторима није толико познат, али они који га пробају враћају се по још – каже Мирјана. – Ми га служимо као „раклет вечеру“ јер морамо поштовати порекло и традицију сира. Уз разно поврће, уз панчету која је такође из наших крајева – из Мушвета – уз пршут, шпаргле, плави патлиџан, паприку и пе-

чурке буковаче које додасмо, препуштамо даље нашим гостима да их искомбинују у припреме свој оброк у нашој брвнари.

Пошто је ово и даље породична прича, објекат ради по потреби. Пун капацитет му је 48 места, а најави да ће доћи на вечеру је најмање 24 сата унапред за индивидуалне гос-

те или мање групе, а 48 сати за веће. Постоје четири врсте јела на менију, а куриозитет је управо „раклет вечера“.

– Она подразумева наш сир, кромпир, корнишона, пршут, панчету, маринирани лук, поврће и сирне умаке, а посета, по нашем искуству, траје око два сата. То је најшири пакет. Уз то, гости могу попити и неко домаће вино, а служимо и сокове које ми производимо.

Само мало даље од центра Златибора, у пријатном окружењу брвнаре у Гајевима, можете понудити својим пријатељима из других градова – али и себи – тренутак за памћење: укусну вечеру уз коју ћете се забавити и која ће вас навести да на макар пар сати заборавите свакодневницу. А понекад је то све што нам треба.

КАКО СЕ ПЕЧЕ ДОБРА РАКИЈА

Герова шампионка

Миломир Милојевић, у Шљивовици и златиборском крају познатији као Геро производњом ракије бави се две деценије, а за глогову ракију с љутом паприком, чији је рецепт добио од калуђера из неког манастира, освојио је златну медаљу на шљивовачкој ракијади 2018. године

Да би се произвела добра ракија потребни су велики рад, труд и знање, каже Миломир Милојевић Геро из села по којем се једна од најбољих ракија и зове. Уз то, потребно је испоштовати оно што су још наши стари знали, а то су аутохтоне врсте воћки.

– Шљивовица је погодна за шљиву. Код нас су заступљене аутохтоне сорте ранка и јакљанка, била је и маџарка, али она у последње време тешко опстаје. Сви мештани у Шљивовици, са малим бројем изузетака, пеку добру и квалитетну ракију. Ја имам шест врста ракија, од којих је пет узело златну медаљу на такмичењима, а једна сребрну.

На три ракије које производи, каже овај Шљивовац, најпоноснији је на ораховачу са бобицама црне зове, на клековачу, и на глогову ракију са љутом паприком. Рецепт за ову последњу је добио од калуђера, и с њом је освојио златну медаљу на шљивовачкој Ракијади 2018. године. За њу тврди да има више лековитих својстава.

– Чисти крвне судове, лечи аритмију, срчани мишић, а спајање глога и љуте паприке

доводи до побољшања полне моћи код мушкараца – каже Геро. – А конзумира се у ограниченим количинама, две-три ракије дневно.

Ове године је, уз помоћ супруге, накупио 28 каза-

на шљиве и 30 казана дивље крушке коју је најтже сакупити, а од које је произвео око 100 литара ракије. На процес печења, објашњава Геро, утичу и временске (не)прилике. У нашем крају врење не може

да се обави за 21 дан, већ је потребно од 27 до 30 дана.

– Комина или цибра се пече са кошпицом. Разлог је то што, кад се пече ракија од аутохтоних сорти, ни једна кошпица неће пући, а пуцањем се луче материје штетне за организам. Први процес је добијање меке, чија јачина иде од 10 до 13 гради, а други процес је препек.

”

Ко уме умерено ракија је добар лек, каже Геро

”

Препек се обавља сипањем меке ракије у казан, када се обавезно врши одвајање метил алкохола и патоке.

Тог 14. новембарског топлог дана Гера смо затекли на препеку последњег казана шљиве. Од 28 казана добиће око 280, можда и 300 литара шљивовице јачине око 17 гради која иде на сазревање. Овом годином, родом и квалитетом воћа, Миломир Милојевић је задовољан јер ће и ракија бити добра. А која је ракија добра, за крај разговора је рекао:

– Добра ракија не сме да се осети у устима, само у желудцу – савет је овог дугогодишњег произвођача. – А, ако у грлу „гребе“, онда није одвојен метил алкохол. Ако вам је неко покљонио флашу ракије и дошли сте у вашу кућу, отворили ракију и отишли да понесете чашу да је пробате, ако се она осети у просторији, одложите је, немојте је пити.

Сорта која одумири

Ни заклетни ракијаша не знају да је прву младицу шљиве из Средње Азије на тле Европе донео неки ратник Александра Македонског у III веку пре Христа, и засадио је крај села Даросава, надомак Тополе, па се од тада та сорта назива даросавача, али је временом променила назив у – маџарка.

Нажалост, иако је уважена као наша аутохтона сорта, све ређе се гаји због релативно малих приноса и мале количине шећера неопходног за добру ракију.

Понегде у чачанском крају користе је још једино за опрашивање, али и за украс.

ЗЛАТИБОРСКИ СКУП ПОСВЕЋЕН ЖЕНСКОМ ПРЕДУЗЕТНИШТВУ

Не само о послу

Конференција о женском предузетништву „Свако то може“ у организацији Удружење грађана „Злата“ и у сарадњи са Саветом за родну равноправност Општине Чајетина, одржана је у Иновационом центру, а разговарало се о пословној, емотивној, продајној и личној едукацији

Бизнис модел и делови, дигитална продаја, управљање енергијама емоција и новца, баланс пословног и приватног живота биле су неке од тема конференције коју је отворила Славица Брковић, председница Удружења грађана „Злата“. У поздравном говору, нагласила је да је идеја удруживања рођена из спознаје да тимски рад може да донесе резултате.

Председница Савета за родну равноправност Општине Чајетина Бојана Божанић, која је и директорка ЈП „Голд гондола Златибор“, истакла је да је ова конференција дуго спремана и почетак је једног дивног пројекта.

– Заједно са Удружењем „Злата“ и Саветом за родну равноправност Општине Чајетина, реализовали смо ову конференцију да би се окупило што више жена и младих који су на почетку свог развојног пута, и жена које су се оствариле у послу – рекла је Бојана Божанић. – Наш је циљ да их што више умрежимо, да им будемо веза како би оне на

једном месту могле да добију одговоре и да будемо заједно. Ово је само почетак нашег рада на унапређењу знања и стицању искустава.

Обраћајући се учесницама конференције, Слађана Вуловић, испред општине Чајетина, рекла је да општина подржава овакве пројекте, и да је конференција окупила жене из читаве Србије које желе да се остваре као предузетнице, као и оне које сматрају да

могу допринети даљем развоју женског предузетништва кроз размену искустава, едукацију, иновације и креативности.

– Окупиле смо сјајну екипу предавача – рекла је Марина Лазаревић, бизнис ментор. – За почетак смо желеле да видимо каква је структура жена које се баве предузетништвом у овом крају, да бисмо могле да проценимо које су то едукације које ће им убудуће кори-

стити да би и на емотивном и пословном нивоу могле да постигну циљеве које су желеле.

Учеснице су се сложиле с организаторима да је добро развијено предузетништво одлика социјално уређеног друштва и економски стабилних тржишта, те је оснаживање овог сектора од кључне важности за даљи развој, смањење незапослености и повећање привредних субјеката који плаћају порез.

НАЈТРАЖЕНИЈИ УМЕТНИЧКИ ЗАНАТ

За даме и господу

Фризерско занимање има миленијумску традицију, а последњих година и код нас влада појама за радницима који у рукама и срцу имају то умеће

Посао фризера одувек је важио за уносан и сваком ко се упусти у учење тог заната предвиђа се успешна будућност. Сведоци смо да фризерски салони последњих година сјајно послују, и да на свој ред за тренутно најтраженијом услугом – а то је фенирање – можемо чекати и по неколико дана. У Чајетини тренутно послује десетак салона и сви становници ове вароши знају да свој долазак морају најавити и до седам дана раније.

– Свој салон сам отворила пре 10 година, пет година сам

радила у другом локалу, када сам одлучила да кренем самостално – каже са сетом Милана Златић, фризерка. – Било је

Милана Златић

тешко, било је и страха, панике и брига да ли ћу имати муштерија, да ли ће бити посла, и да ли ћу све сама успети да урадим како треба како би муштерије биле задовољне. Срећом, све је добро испало. Познајем доста деце из наше околине која заврше ову школу али из неког мени непознатог разло-

га не наставе да се баве овим послом, што је велика штета.

Настављајући дугу породичну традицију, Мирела Марјановић је интересовање за овај посао наследила од

Проблеми са мањком радника нису заобишли ни ову струку

мајке која с поносом истиче да ју је ћерка надмашила. Као неко ко је практично одрастао у салону, сматра да је бављење овим занатом могло да се очекује, да је било неминовно.

– Дошла сам са великим страхом, а и муштерије су

Мирела Марјановић

имале ту врсту бојазни, да ли ћу умети да урадим то што је радила Вера дуго година пре мене – каже Мирела Марјановић. – Ипак, све се то временом уклапало и да, имам

велику предност у односу на моје колегинице које на самом почетку немају објекат у коме ће да раде и некога ко ће на најбољи начин да им алудира на то како ће и шта да ураде.

– Завршила сам фризерски занат, средњу трогодишњу школу у Ужицу – каже њена колегиница Вера Марјановић. – Тада сам била сама у Чајетини, није било никаквог заказивања, муштерије су биле задовољне само долазиле, мало би сачекале и седале на столицу, а сада се многи љуте што морају да заказују свој термин.

Зашто су жене последњих година толико заинтересоване за услуге које фризерски нуде, или

Вера Марјановић

су фризура 21. века захтевније, или теже за одржавање, и колико често су се некад користиле услуге фризера, питали смо саговорнице?

– Жене се доста фризирају, па и мушкарци који су се некада шишали на месец дана, а сада долазе на две до три недеље

– објашњава Милана Златић. –

Има муштерија које се фризирају само недељом, и том приликом заказују следећи термин.

Некада није постојало редовно долажење код фризера, имала сам паузе а сада је све у минутама попуњено.

– Долазиле су ређе, међутим, како се све модернизовало, жене воле да увек и на сваком месту буду лепе и уредне, и отуда толика заинтересованост – додаје Вера Марјановић. – Фенирања некада није ни било, више се радило навијање и минивал, што данашњи фризерски ретко раде.

– Ми смо ту да пружамо услуге да би се наше муштерије осећале лепо и задовољно – објаснила је мисију фризера Мирела Марјановић. – Доскоро се није толико водило рачуна о шминкању, а ни о фризурама...

И поред тога што је ово једно од најunosнијих занимања, проблеми са мањком радника нису заобишли ни ову струку. Власнице салона углавном раде саме, безуспешно тражећи у новим генерацијама некога ко је жељан знања и упоран у остварењу својих циљева.

Цирих-Национални музеј

Врх Габрис

ОБРАЗОВАЊЕ ЗА ПРАВА ДЕТЕТА: ИНТЕРКУЛТУРАЛНА РАЗМЕНА ОСНОВАЦА У ДЕЧЈЕМ СЕЛУ ПЕСТАЛОЦИ

Лепи утисци и ново искуство

Осморо ученика Основне школе „Димитрије Туцовић“ из Чајетине и са Златибора, Милош Митић, Саво Вујовић, Татјана Божовић, Петар Лекић, Мина Радибратовић, Богдан Недовић, Моника Васић и Кристина Кутлешић, боравило је у швајцарском Дечјем селу Песталоци у Трогену од 10. до 24. новембра

Ученици су учествовали у интеркултуралној размени са вршњацима из три ужичке школе и оне из Севојна (укупно 40 ученика), али и са вршњацима из Молдавије и Немачке. Програм размене организовао је Ужички центар за права детета у сарадњи са Песталоци дечијом фондацијом из Трогена, а у оквиру пројекта „Образовање за права детета“, у који се школа у Чајетини укључила 2019. године. Циљ размене је едукација у области права детета кроз радионице о идентитету, дискриминацији, тимском раду, предрасудама и слично, али и упознавање различитих култура и контекста живљења деце која долазе из других држава.

Незабораван доживљај

Живот ученика одвијао се у кућама у којима је становало њих 20 са по три супервизорке. Свакодневно су у тимовима обављали кућне послове и дружили се. Радионице су похађали у два термина од по три сата. Један дан био је посвећен радијском програму у коме су изнели своје утиске, причали занимљивости, говорили о свом раду... Заједно са другарима из Молдавије представили су крај и земљу из које долазе. На „менију“ су се нашли пршута, ајвар,

Писање Акционој план

Радијски дан

проја, џем и слатко, али и прича о Златибору, Ужицу, знаменитостима овог краја, шајкачи, народној ношњи и вуненим чарапама.

Како би дочарали своје окружење из ког долазе, одиграли су ужичко коло, у чему су им се придружили и Молдавци, али су извели и коре-

ографију уз Констрактивну песму са Евровизије.

Током боравка посетили су Цирих, уз обилазак града и Националног музеја, Сент Гален са познатом катедралом, Луцерн – дрвени наткривени мост, један од музеја са чувеном собом огледала (Башта глечера), водопаде на Рајни и едукативно-забавни центар „Технорама“. Успешно су се попели и на Габрис, један од оближњих планинских врхова.

Слободно време користили су за радионице сликања, прављења свећа, да угосте другаре из других држава и припреме им неки слаткиш, за играње билијара, стоног фудбала, и за „породичне“ разговоре у трпезарији.

У наредна два месеца на ча-

Радионица

совима одељењског старешине ученици ће својим вршњацима представити нова знања стечена на овим радионицама.

Склад главе, срца и руке

– Чини ми се да је ово незаборавно искуство које има много добробити за развој и лични раст ове деце – рекла је Јагода Јермић, наставница српског језика и књижевности школе у Чајетини, школска координаторка на пројекту „Образовање за права детета“, једна од супервизорки током интеркултуралне размене. – Одвојеност од породице на 15 дана и живот са особама које тек упознају невероватан је изазов. Тамо смо стварали нову породицу, тако смо и називали ту нашу малу заједницу. Разговара-

нутку се сви осећају прихваћено. Свака активност се одвија у кругу – сви се видимо, сви смо једнаки, сви пажљиво слушамо једни друге. Радни језик је био енглески и мислим да је и то користило деци, јер су могли слободно да говоре и додатно уче. Веома позитивне мисли носим из сусрета с колегама из Немачке и Молдавије. Разменили смо искуства из рада у школама и поделили неке дилеме у вези са образовним системима. Велика подршка у свему биле су колегинице из Ужица с којима сам бринула о деци, које су професионалци и воле свој посао, пре свега децу, и све раде са емпатијом. Као мото, који бих волела да пренесемо и другима, истакла бих да се у Дечјем селу Песталоци ради на складу главе, срца и руке. Тек

Презентација краја и државе

ли смо, подржавали једни друге, учили, смејали се... Радионице које су ученици похађали, а и оне намењене нама, одраслима, изузетне су. Мислим да сам много научила, а верујем да су и деца покренула размишљање о много чему. Дечје село Песталоци је место где нема грешака, нико никоме ниједном није рекао да је погрешно у раду. Ради се с максималним уважавањем. Радионицари су дивни људи и у сваком тре-

када се ово троје уравнотежи, настаје чаролија какву смо ми живели две недеље.

Она се, у име ученика, родитеља и школе, захвалила представницима општине Чајетина и Скупштине Општине Чајетина што су препознали значај оваквог програма размене и определили новчана средства којима су плаћени трошкови пута за осморо ученика. А, они су своју општину представили на најлепши начин.

УГОСТИТЕЉСКО-ТУРИСТИЧКА ШКОЛА:

Серијал за зналце и сладокусце

Угоститељско-туристичкој школи у Чајетини је још 18. октобра у кабинету за куварство почела да се реализује комплексна идеја промовисања школе, образовних профила и одличних услова и програма рада по којима се школују кулинарски техничари. Идеја је потекла од професорке туристичке групе предмета Софије Павловић Луковић, а уговореним спонзорством и сарадњом са „Central Innnot“ на Златибору договорено је снимање 15 епизода у којима ће се демонстрирати начини припреме јела, уз едукативни садржај и рецепте из уџбеника куварства.

Вишеструка корисност: вежбају, уче, ослобађају се стресе, представљају себе и оно што су научили

У емисијама су ангажовани ученици свих разреда а концепт је таква да вежбају, уче, ослобађају се стресе и што боље представљају себе и оно што су научили. Прве две епизоде снимљене су у кабинету у којем ученици редовно припремају јела на часовима, а у емисијама представљају оно што су учили кроз рад у кроз дуално образовање, као и на практичној настави у хотелима и ресторанима Златибора и околине. У наредним епизодама ћемо ангажовати и бивше ученике који су наставили школовање и остварили успех као шефови кухиња у земљи, али и у иностранству. Добили смо позиве из ресторана на Златибору да емисије снимамо у њиховим објектима уз менторство успешних куvara. Трећа епизода је снимљена у школском ресторану, који је у склопу Туристичке организације Златибор, где су три ученика припремила један ресторански мени. Ученик трећег разреда Павле Павловић је подржао ову идеју и већ се може видети његов професионализам и велики напредак. Идеја је да се укључи што већи број ђака који ће се наћи у улози куvara, али је за сада примећено да су дечаци заинтересованији!

Емисије можете погледати на јутјуб каналу школе, а позивамо вас и да кувате са нама, јер је циљ и да се дељењем и гледањем оваквих емисија код младих створи жеља да уче да кувају и да воде рачуна о исхрани и здрављу. Видимо се у Угоститељско-туристичкој школи, јер школујемо кадар који је потребан Златибору за даљи и бољи развој.

РЕВИЈА РИТМИЧКЕ ГИМНАСТИКЕ НА ЗЛАТИБОРУ

Спорт саздан од грациозности

Клуб „Грација“ постоји већ 19 година и данас може да се похвали не само великим бројем чланова, већ и прилично запаженим успесима својих спортисткиња. Младе гимнастичарке су публици приказале индивидуалне и групне вежбе, а кореографије су изводиле веома коректно што је публика наградила громогласним аплаузом.

Павле Стефановић

– Представљамо се групним вежбама А, Б и Ц програма и појединачним наступима – каже Павле Стефановић, директор „Грације“ из Ужица. – До краја новембра имали смо Апсолутно државно првенство, затим, током децембра, идемо у Високо и Кисељак у БиХ. А 9. маја идуће године на Дан победе обележићемо две деценије постојања.

– Тренирам овде дуже од 15 година, а такође радим и као по-

Традиционална ревија ритмичке гимнастике у организацији клуба „Грација“ из Ужица и „Звездице“ са Златибора, одржана је у Туристичко рекреативном комплексу. Спонзори ревије били су општина Чајетина, Спортски савез, Туристичко рекреативни комплекс, Културни центар Чајетина, Туристичка организација Златибор и град Ужице

Хидајета Главинић

моћни тренер и помажем у организацији турнира и око млађих чланова клуба – каже Мина Гардић, чланица ГК „Грација“. – Учествовала сам на сваком издању овог турнира код нас, и на многим Међународним турнирима и Државним првенствима.

На 19. Међународној ревији наступиле су девојчице које вежбају у школама ритмичке гимнастике клубова „Грација“ из Ужица и „Звездице“ са

Александра Стефановић

Златибора, као и гостујућих клубова из Ниша, Тузле, Сарајева, Високог и Црне Горе. Клуб домаћин тренутно броји више од 100 чланова а тренинзи се одржавају на Златибору, у Ужицу и Пожеги.

– Као што видите, сваке године смо овде и врло радо долазимо на Златибор, како због такмичарског дела, тако и због туристичког – рекла је Александра Стефановић из нишког ГК „Спортикс“. – Домаћини су изу-

зетно љубазни, а турнир је веома добро организован.

– Ми седам година долазимо и на пролећне и на јесење ревије – каже Мирјана Смиљанић, чланица ГК „Приор“ из Подгорице. – Доводимо млађе категорије које овде стичу искуство за нека већа и даља такмичења и ово је врло добро за почетак гимнастичког живота. Ово је јако напоран и захтеван спорт који сублимира и плес, и балет, и акробатику!

– Ми смо први клуб који је дошао на овај турнир пре 20 година и увек се радо одазивамо зато што је увек лепо организован, пријатељски је и увек је лепа и добра атмосфера – каже Хидајета Главинић, чланица ГК „Олимпик“ из Сарајева. – Пре свега, ја препоручујем свим родитељима да

Мина Гардић

Мирјана Смиљанић

своје девојчице укључе у овај спорт који је заиста један од најлепших за девојчице а који им, пре свега нуди здравље, грациозност и елеганцију. Ја волим да нагласим да је гимнастика база свих спортова и након ње, девојчице могу без икакве муке и проблема да се укључе у било који спорт где ће сигурно бити успешне.

Иначе, све учеснице ревије добиле су медаље и захвалнице за учешће и промоцију спорта.

СВЕТСКИ ДАН ДЕТЕТА У КРИВОЈ РЕЦИ

Дај му љубав јер му треба

Светски дан детета обележава се 20. новембра, на годишњицу усвајања Декларације и Конвенције УН о правима детета, да друштво подсети на одговорност коју има према младом нараштају, али и да унапреди њихов положај и њихова права.

У ОШ „Миливоје Боровић“ Мачкат, у издвојеном одељењу у Кривој Реци, ученици и наставници обележили су на занимљив начин овај дан

Поводом обележавања Светског дана детета, у издвојеном одељењу у Кривој Реци кроз разне активности, садржаје и радионице целодневна настава је била прилагођена деци. Учитељица и песникиња Љиљана Андрић овим поводом је написала песму посвећујући је свој деци, под називом „Због љубави дете расте“, коју ваља навести:

*„Деце – сан и ијтић њог ситреком,
штрај звездани шито се јружа
и цвеш који само смехом
сва сивила разоружа.
Дај му љубав, јер му треба
за све ситазе врајоласће,
лећи деце све до неба,
збој љубави деце расће.“*

У посети ученицима млађих разреда били су и сликар Драган Тасић, чији рад карактеришу пејзажи и портрети, и сликарка Миленка Павловић, иконописац.

– У овој школи је један диван колектив, коме се захваљујем на позиву јер су ми указали част да дођем и да се дружим са децом – рекао је сликар Драган Тасић.

Љиљана Андрић, учитељица и песникиња

– Привилегија је бити у овом расаднику младости и лепоте и деца не треба посветити само овој дан, већ им треба посветити и осталих 364 дана у години. Деца се сваки дан рађају, расту, играју, уче, заслужују и више, много више!

– Овде ми је завичај и изузетна ми је част што сам гост у овој школи и што имам прилику да се дружим са овом децом, одушевљена сам – рекла је сликарка Миленка Павловић. – Провели смо се лепо, цртали смо, малишани су заинтере-

совани, радознали и креативни, видим да им је био испуњен дан, као и мени.

Знатижељни малишани тражили су савете од сликара који су врло радо притекли у помоћ свакоме од њих. На ликовној радионици деца су показала сву маштовитост и креативност приказавши симболично на папиру на који начин свако од њих тумачи и доживљава тему детета.

Овај дан служи да се друштво подсети на одговорности коју има према деци и њиховим правима.

Миленка Павловић, сликарка

Драган Тасић, сликар

УЛОГА ЛОГОПЕДА У РАЗВОЈУ ДЕТЕТА

Говор наш насушни

Време развоја говора детета је доба између 18 месеци и 4-5 година, што је период када покушава да каже све што чује, а најчешћи поремећаји су у изговарању

Потешкоће у развоју говора код деце су већ годинама све чешће, а родитељи имају све мање времена да се посвете разговору са дететом због све бржег начина живота, обавеза, телефона и рачунара. У предшколској установи „Радост“ у Чајетини сваке школске године врши се тестирање, старије васпитне, припремне предшколске групе, као и млађе васпитне групе и старије јаслене групе, и на тај начин стиче се увид у евентуална одступања у изговору код деце. Васпитачи и родитељи су ти који први примећују да дете одступа од вршњака у говору, а затим се обраћају стручним лицима како би се малишан адекватно укључио у третман.

– Развој говора и језика је индивидуалан за сваког и постоје различите врсте његовог поремећаја – рекла је логопед Матеа Божић. – До треће године дете би требало да изговара правилно све самогласнике и десетак сугласника, а касније се говор развија и дете би у петој години живота требало правилно да изговара све гласове матерњег језика. Неке од карактеристика детета са неразвијеним говором одно-

Да развој говора зависи од реда којим учи да изговара поједине гласове и комбинације гласова, различито је у свакој породици и окружењу у којем дете одраста, објашњава логопед Матеа Божић

се се на то да не артикулише правилно гласове матерњег језика, или нема добре артикулације, дикцију, речник је сиромашан и користи кратке и просте реченице.

Што се раније одреди да је детету потребна стучна помоћ то је боље, јер се поремећаји у говору исправљају теже и спорије што је дете старије. Рана дијагностика оштећења слуха, говора и језика, представља први услов успеха. У зависности од тога који проблем детета има, родитељи, логопед и дете

заједничким снагама раде на усвајању говора.

– Логопед ради на богаћењу речника, формирању и разумевању говора и функционалној употреби речи, а када су у питању предшколски малишани поред артикулације ради се и на развијању фонетског слуха, на анализи, и на синтези гласова у речи, као и на развијању графомоторике која је изузетно важна. Да би дете правилно развило говор и језик неопходно је да општи развој детета протиче уредно, да сва чула

буду очувана, да су моторика и покрети развијени у складу са узрастом. Проблеми који нису третирано у раном предшколском узрасту и у вртићу, испливавају на површину касније, када дете крене у школу.

Родитељи треба да буду што више усмерени на говорно – језички, али и целокупан развој детета, јер утицај екрана на дете никако не може бити бољи него утицај родитеља. Неопходно је разговарати са дететом, играти се са њим, укључити га у разне интеракције које ће допринети њиховом бољем развоју.

– Пракса показује да нема квалитетне комуникације између родитеља и детета, и да велики број родитеља и наследника данас проводи доста времена испред екрана. То је велика тешкоћа јер дете постаје пасивно, једносмерна комуникација која ничему не служи. Деца све уче имитацијом па тако и говор којем су модели родитељи, одрасле особе из окружења и васпитачи у вртићу.

Подаци показују да чак 60 одсто деце пре предшколског узраста у Србији има поремећај говора, па чак постоје и случајеви да дете уопште не говори.

„САОБРАЋАЈНИ ЗНА(Л)ЦИ“ У МАЧКАТУ

Безбрижно одрасћање

У организацији Савета за безбедност саобраћаја општинске
Чајетине и националне Агенције за безбедност саобраћаја,
у Основној школи „Миловоје Боровић“ у Мачкају,
одржан је едукативни квиз „Научи се, човече
– Саобраћајни зна(Л)ци“

Другу годину заредом, на територији
општине Чајетина, одржан је квиз Са-
обраћајни зна(Л)ци. На самом почетку
такмичења подељене су захвалнице учесници-
ма и представницима локалног Савета за без-
бедност саобраћаја, након чега су такмичари,
од петог до осмог разреда школа из Сирогојна,
Чајетине, Златибора и Мачката започели еду-
кативни квиз.

– Управо овакве активности нам омогућавају
да деца утврде своја већ стечена знања, да стекну
нова и постану свесни да су они такође учесни-
ци у саобраћају, а да је њихова безбедност веома битна – објаснио је Ми-
лош Милекић, представник Агенције за безбедност саобраћаја Републике
Србије. – Наша Агенција је установила визију од нула погинуле деце, тако
да овом приликом апелујем на све возаче и учеснике у саобраћају да у што
већој мери – поштовањем правила, ограничења и препорука – покушамо
да заједничким снагама ту визију спроведемо у дело.

Милош Милекић

Представник Савета за безбедност саобраћаја
општине Чајетина Горан Секулић, истакао је да су
овакве акције изузетно важне због безбедности
свих учесника у саобраћају, посебно деце. Нажа-
лост, знања ученика стечена у млађим разреди-
ма се из неког разлога касније губе, због чега ће
акцент у наредном периоду бити на одржавању
едукативних часова на тему безбедног учество-
вања у саобраћају.

– Увидели смо да има доста простора за рад са
децом виших разреда – каже Горан Секулић из
Савета за безбедност саобраћаја општине Чајетина. – Овакви квизови су веома добри јер нам дају смернице за даљи рад. Углавном је базиран на рад с децом нижих разреда, а овај узраст од петог до осмог нам „измакне“. Од ове године ћемо покренути и обуку за децу возаче бицикла, јер смо приметили да је највише питања на квизу било из ове области. Ми смо свим школама доделили саобраћајне полигоне и бицикле и настојаћемо да у наредном периоду, у сарадњи са наставним кадром радимо на унапређењу знања овог узраста.

Ове године квиз се реализује у 16 локалних самоуправа у три нивоа: локалном, регионалном и републичком. Пласман у финале избориће учесници из четири најбоље пласираних школе. Овом приликом, победу је однела екипа основне школе „Димитрије Туцовић“ са Златибора и изборила се за учешће у наредном кругу.

Горан Секулић

ХУМАНИТАРНО ВЕЧЕ ЗА
СУГРАЂАНКУ КАЈУ

Срећа се дељењем умножава

У Дому културе у Чајетини одржано је
хуманитарно вече посвећено
суграђанки Катарини Новаковић

За суграђанку Катарину Новаковић одржано је хумани-
тарно културно-уметничко вече с циљем прикупљања
новца за набавку неуролошке ходалице и појаса за колица,
заправо за што бољи и квалитетнији Кајин живот. Препун
Дом културе најбољи је показатељ да су људи препознали
и са задовољством прихватили да и на овакав начин по-
могну ближњима.

– С обзиром да је Каји потребно неколико медицинских
помагала да би унапредила квалитет живота, дошли смо
на идеју да спојимо две лепе ствари, јер знамо да је наш на-
род хуман, а током ове вечери обе-
лежили смо и Кајин 18. рођендан – рекла је Зорица Милосављевић
председница Удружења „Златибор-
ски круг“. – На овај начин усрећили
смо и Кају, и њене родитеље. И сви
су нам били на услузи – од деце која
су учествовала у овом програму, на-
ставника, кореографа...

У хуманитарном концерту су
учествовали: чланови Удружења за
неговање народне традиције Злати-
бор, ученици ОШ „Димитрије Туцовић“, корисници дневног
боравка за децу и младе „Зрачак“ и дечји хор „Млађани
грађани“. Кајин отац упутио је изразе захвалности свим суг-
рађанима, који су својим присуством улепшали вече Каји.

– Срећан сам и желим да се захвалим грађанима ве-
ликог срца што су дошли на овај хуманитарни концерт
који нашој Каји пуно значи – огласио се Горан Новаковић,
Кајин отац, преплављен емоцијама. – Желим свима њима
сву радост и срећу.

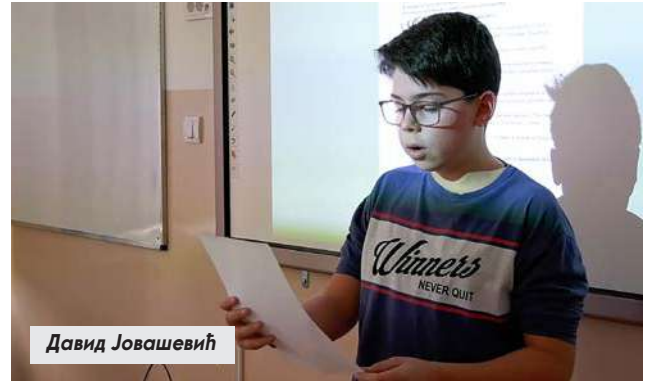
Хуманитарно вече је завршено успешно: том приликом
прикупљена су неопходна новчана средства за набавку
неуролошке ходалице, али и колица, која су била првобит-
на жеља. Организатор вечери је Удружење „Златиборски
круг“, а у сарадњи са Удружењем за неговање народне тра-
диције Златибор и Културним центром Чајетина.

Горан Новаковић

Вања Мишић

Давид Јовашевић

НА СЕДНИЦИ ЕКО ОДБОРА ДОДЕЉЕНЕ НАГРАДЕ УЧЕНИЦИМА

И НОВОГОДИШЊИ УКРАСИ – ОД ОТПАДА

На 2. седници Еко-одбора награђени су ученици за најбоље радове на литерарном конкурс у посвећеном климатским променама

Светски дан климатских промена обележава се 4. новембра када се у циљу подизања свести о значају тог глобалног проблема, организују разне радионице, предавања и друге активности. Овај дан, као и Дан здраве хране, обележили су и ученици и наставници Еко-школе „Димитрије Туцовић“ из Чајетине, о чему је било говора на 2. седници Еко-одбора.

– Ми смо их учили да је у природи све један круг и повезано, и колико је важно да бринемо како се хранимо, колико хране производимо, а колико бацамо, као и о томе где завршава храна у природи, зашто, како... – каже мр Зорица Милосављевић, координаторка Еко-школе. – Мноштво радионица и редовних часова смо посветили овој теми.

Једна од активности Еко-школе била је повезивања ученика четвртог и шестог разреда кроз радионицу вршњачке едукације на тему климатских промена, а шестаци су се тим поводом дружили и са предшколцима у вртићу „Радост“.

– Едукујући се, сазнајемо нове информације и то делимо са другима – нагласила је наша

Мр Зорица Милосављевић, координаторка Еко-школе

саговорница. – У овом једном важном добу и о овој теми која је толико битна, требало би да што више говоримо и промовишемо, да сазнајемо о њој и укључујемо се у борбу против

климатских промена данас, јер сутра може бити прекасно.

На седници су додељене награде ученицима који су учествовали на литерарном конкурс приређеном

у сусрет Дану климатских промена, који су расписали Еко-школа и КЈП „Златибор“ Чајетина.

– Био је расписан конкурс за ученике ОШ „Димитрије Туцовић“ у Чајетини за Чајетину, Златибор и Јабланицу – објаснила је Јагода Јеремић, наставница српског језика и чланица Еко-одбора. – Ђаци су врло креативно одговорили на те теме, па у старијим разредима имамо шест награђених ученика, по две награде за прво, друго и треће место, а у млађим имамо три награде. Након овога, расписано ликовни конкурс где ће се ове одабране песме илустровати, односно, ученици ће правити предлоге за стрипове или сликовнице и бојанке, које ће касније ЈКП „Златибор“ моћи да користи у промотивне сврхе.

На седници је договорено расписивање ликовног конкурса за ученике ове чајетинске школе, као и активирање Циркуларног оркестра у прављењу инструмената од рециклираног отпада. У сусрет празницима, ученици ће и ове године правити честитке и украсе од отпада, утврђујући и тако знање о рециклажи.

ТРАДИЦИЈА И НАУКА

Докторат на хладном диму

Иако "осумњичени" у ЕУ, због чега су под сталном контролом, димљени производи од меса који су често присутни за нашим трпезама потпуно су безбедни, а прича је актуелна јер долази време свињокоља

Прича се да је ЈАТ први успео да пробрије брану строгих прописа САД о увозу животних намирница. У другој половини осамдесетих ЈАТ-у, нашој авиокомпанији пошло је за руком да нове "боинге 737-200" добрим делом плати – пшеницом и пршутом.

Зна се одавно да је храна наш једини прави извозни адут: зар млада књажевина Србија, управо ослобођена турског јарма свој просперитет није изградила управо на извозу живе стоке и других прехранбених артикала! Сви потоњи покушаји да се у свет изађе и с индустријским производима били су кратког даха или невеликог домета. Тако је и данас: остаје нам једино храна, и то еколошка.

Онај ко то зна, или ко је добро научио лекцију, спреман је за тај изазов. Зато није изненађење докторска дисертације др Јасне Ђиновић из Института за хигијену и технологију меса у Београду ("Хемодинамика полицикличких ароматичних једињења у димљеним производима од меса") о намирницама које су често присутне за нашом трпезом, а за које се надамо да би било радо виђење и у трговинама ЕУ и света.

* Каква су то једињења?

– Реч је о органским једињењима која се састоје од два или више кондензованих ароматичних прстенова, а распрострањена су у животној средини где се задржавају веома дуго. Нека од њих, као што је бензо(а)пирен, канцерогена су и мутогена и налазе се на врху листе најотровнијих.

Постоје различити извори загађивања овим једињењима, а међу њима су и сагоревање дрвета, угља, гаса, нафте, пољопривредног отпада... Која тако доспевају и у атмосферу где постају веома опасна.

* Какве везе они имају са исхраном, са суво-меснатим производима, конкретно?

– Контаминација животних намирница најчешће се догађа током термичке обраде: печења, печења на роштиљу,

наест оваквих једињења што се класификују као приоритетна. Препорука се, логично, односи и на кандидате, као и на земље које су заинтересоване за извоз на ово тржиште.

* Да ли су резултати ваших истраживања позитивни за наше произвођаче димљених месних пређевина?

– У Србији постоји велики број погона с дугом традицијом производње димљених производа од меса, али сам

сија, јер је у комисији био и академик Милан Ристић, који одавно живи у Немачкој и ради у Институту "Макс Рубнер", федералном центру за храну и исхрану. Као резултат те дискусије, на позив сам одржала предавање о свом раду на овом Институту, а као једина у његовој историји која је то урадила – на енглеском.

* Ипак, више је пушница по сеоским двориштима, а месо се чешће дими у "домаћој радиности"?!

– То је оно најзанимљивије. Људи су емпиријски дошли до сазнања која је наука доцније само потврдила. На пример, да месо треба димити на такозваном хладном диму, од 20 до 25 степени, да се дим производи од дрвене пиљевине која тиња, да се претходно скида кора јер је она и најопаснија... Радил сам и анализу самог дима у коморама за димљење, а управо припремам резултате за публикавање у научним часописима.

* Које сте производе анализирали?

– Само шест који се најчешће конзумирају: свињски и говеђи пршут, сремску и чајну кобасицу и сланину, са и без коже. Највећа концентрација ПАХ једињења била је у сланини, али много испод дозвољених граница. Иначе, истраживања сам обављала на данас најмодернијој опреми у свету, управо у Институту "Макс Рубнер". У Кулмбаху.

* Сматрате ли да су домаћи димљени производи од меса безбедни?

– Да.

М. Симић

или током димљења. А ако се зна да је димљење један од најзаступљенијих начина презервације хране, ето одговора.

* Зашто се раније нису обављала истраживања те врсте?

– Зато што су то иницирале Научни комитет и Европска управа за безбедност хране, који препоручују земљама чланицама да анализирају пет-

истраживање обавила само на узорку једног репрезентативног. Иако сам истраживала шеснаест ПАХ једињења, сви резултати су били далеко испод дозвољених, а објављени у часопису "Meat Science".

* Значи, с тим је упозната и светска научна јавност?

– Током одбране овог рада развила се занимљива диску-

У СУСРЕТ ОБЕЛЕЖАВАЊУ 130 ГОДИНА
ЗДРАВСТВЕНОГ ТУРИЗМА НА ЗЛАТИБОРУ

Планина на којој успевају чуда

Сећања др Ђорђа Глишића, првог директора која је пре двадесет година поверио радозналом саговорнику

Ариљски трговац Миленко Глишић, иако самоук, до иметка и угледа дошао захваљујући виспреном уму. Био је вредан домаћин успешан у сваком послу, па је биран и за народног посланика ондашње Демократске странке Љубе Давидовића. Капитал је створио купујући „бушу“, ситну неухрањену стоку по Ужицу, Ариљу, Пожеги, Чачку и околини, коју је терао на његове фарме по Златибору, где би се већ за два-три месеца опоравила и добила на снази и маси. Месо је извозио у Енглеску, Грчку и на Малту. Квалитетом је, такорећи, стекао монопол, а за њим и иметак.

Много доцније, крајем шездесетих година минулог столећа, поверио се синовцу, др Ђорђу Глишићу, тада управо постављеном директору лечилишта „Златибор“, на Краљевим водама.

– Има ту нечег – рекао је, показујући му главом ка прелепим ливадама што су се преливале благим падинама Златибора. – Јер, животиње су ти као и људи, а ако се оне толико брзо опорављају, онда... Па, не шаљу родитељи и лекари за бадава малу децу овамо на опоравак.

У тој анегдотској причици открива се сва благодет којом је природа обдарила овај кутак Србије. Знање и искуство генерација горштака потврђени су касније егзактним мерењима климатски и других природних услова.

Чак и без тих мерења која је омогућила модерна наука, др Драгослав Зека Смиљанић предлагао је да се на Златибору изграде три лечилишта, и то за срчане болеснике, за оне оболеле од плућних болести, као и за пацијенте с ендокринолош-

Први директор „Чиготе“ Ђорђе Глишић са супругом

ким обољењима. Вероватно би се то и догодило да у оно време није било зазирања од плућних болесника, а посебно од оних код којих је био дијагностикован ТБЦ.

Доктор Зека Смиљанић се, такође, руководио емпиријским разлозима. Наиме, он је испод Торника, највишег врха Златибора, открио бујну храстову шуму за коју су, иначе, сви природословци сматрали да не може успевати изнад 600 метара надморске висине. И, као што је неуки ариљски трговац Миленко Глишић закључио осматрајући стоку, тако је и он дошао до врло сличних закључака на основу те храстове шуме.

Од сна до јаве

Одмах после окупације др Смиљанић је успео да окупи неке угледне људе и политичаре, и да најави акцију изградње та три лечилишта.

Имао је јаке аргументе: горе је увелико била метеоролошка станица која је установила постојање чудних климатских услова, а САНУ је обавила истраживања и објавила неколико

студија које су указивале на неочекивано мало алергена...

На Краљевим, било је неколико кућа Чајетинаца и двадесетак вила предратних власника у међувремену национализованих, инфраструктура никаква, а ако се затекло нешто од путева, било је у јадном стању.

Али, кренуло је.

Те, 1968. године, законом су почела да се укидају лечилишта, а судбина Златибора препуштена је на милост правно-бироократској олигархији. Ко зна шта би се догађало и којим би се путем забасало, да се на планини у то време није нашла већа група пацијената оболелих од хипертиреозе који нису могли да се лечи лековима, па су здравље потражили у природним факторима.

Зна се да се оболелима од те болке народски речено „топи“ мишићно ткиво, посебно квадрицепси и темпорални мишићи. А, благодарећи лечењу природним факторима и другим шетњама, код њих је уочен опоравак!

Почело се с истраживањем! Са данашњег становишта и уз

савремену опрему то неком може изгледати наивно, али прва „мерања“ и евидентирање резултата обављени су на – басамцима! Наиме, познато је да такви пацијенти много лакше (и безболније) иду „уз“, него ли „низ“ степенице, да им је лакше да се пењу него да силазе, па се на степеништу и мерила брзина опоравка.

То су учили и пацијенти, па је без маркетиншких трикова почела хвала, а Златибор заузео заслужено место на листи интересовања и јавности, и стручног мњења, а о њему је почело да се прича као о „фабрици црвених крвних зрнаца“. Све је упућивало да ту заиста нешто постоји, али егзактна испитивања нису вршена. Само, време је неумитно истицало... Нешто је морало да се предузме, и то што пре!

Подршка струке

На Златибору се окупила група стручњака која је требало да потврди медицинске и економске разлоге за очување тог чудесног лечилишта. Мада, испоставило се да је мало заинтересованих, али страст и предузимљивост оних који су веровали у исправност идеје била је толика да је све са доста успеха надокнађено. Професор др Миољуб Кичић је био најактивнији: у архивама се и данас чува документ којим он од Државе тражи новац за Златибор, који датира од средине шездесетих година. С њим је био професор Душан Зинаја Ђурић, а подршку су дале, ВМА, Интерна А клиника, Градска болница на Звездари и многи други... шаљући своје пацијенте.

Можда би се тај тренд наста-вио, да није било искључивости

професора Зинаје, који је, руководећи се научним разлозима, бранио пацијентима да се јављају својим лекарима, већ једино њему! За кратко време већ успостављена сарадња почела је да опада, а сарадници да се осипају. Златибору је верност у једном тренутку указивала само Интерна А клиника, економски неодрживо!

Решење је било у проналажењу нових сарадника, оних који би не само звучним именима, већ пре свега стручним ауторитетом, поправили „крвну слику“ и повратили значај Завода. Међу првима одазвао се доктор Милош Миљанић, син професора др Нике Миљанића, једног од оснивача и првих професора Медицинског факултета и утемељивача Анатомског института. Др Миљанић се бавио теоријом: имао је веома широко поље интересовања и неспорно знање. За пристанак да учествује у остваривању пројекта вероватно је било пресудно добро искуство са опоравком мишићног ткива, и сумња да је то последица једино благотворних својстава златиборског ваздуха.

Тако се на Златибору окупио изванредан тим стручњака, а међу њима и неколико статистичара важних за систематизацију и обраду података.

Из литературе су сазнали да комшије Мађари имају апарат за егзактно мерење снаге мишића, а уз помоћ „Југолабораторије“ такав апарат је освануо и на Златибору. Захваљујући њему брзо се дошло до значајних резултата који су такорећи одмах објављени и у стручној литератури.

Страх од непотнотог

На изненађење ентузијаста, дочекани су „на нож“! Једини који су их узели у заштиту били су стручњаци из ВМА. Испоставило се да су обављена потпуно нова, аутентична истраживања у до тада непознатом правцу.

То је уродило плодом: људи су почели да долазе, нагло је почела да се опоравља финансијска ситуација, па је и Србија одобрила средства за један значајан научни рад. Кренуло се и у „дипломатску офанзиву“: неуморно су обилазили београдске

Завод „Чигота“

клинике да би им, уз релеванте податке, предочили да своје пацијенте могу да шаљу и на Златибор. Узалуд. И поново је „ускочио“ професор Миољуб Кичић, који је, знајући за резултате истраживачког рада, пацијенте и даље слао овамо.

Само, истраживање је настављено и даље, сада преусмерено са брзине опоравка мишићног ткива, на ваздух, воду и земљиште. И заиста, у ваздуху је откривено доста тога занимљивог, што је оправдало тврдњу да је Златибор збиља златни рудник здравља; пејзажна анализа указала је да планина и њено

Када је реч о истраживању ма вода Златибора, откривено је присуство магнезијума далеко веће него код других у Србији. А, познато је да у сливу Мисисипија, у САД, у којем уопште нема тог елемента, становништво раније и чешће оболева од срчаних болести, или у Швајцарској, која је такође једна од земаља са изузетно високим стандардом грађана, и данас бележе енормно висок проценат рахитиса, каријеса и ендемског, алпског кретенизма баш због недостатка магнезијума. Све је то Златибор са његовим потоцима, сврстало међу најздравије средине,

Сва ова открића указивала су на то да Златибор мора да се сачува, да су природни фактори који га красе, као и сама планина, власништво свих, и да бисмо тестаментарно морали да га оставимо својим потомцима неокрњено и неугрожено немаром и незнањем. За ту мисију био је потребан новац, а он је морао да се заради.

До спаса „преко везе“

Син Миленка Глишића, јунака с почетка приче, радио је у ондашњем Министарству трговине. Он је подржао идеју да се за „стратешког партнера“ изабере нека јака привредна организација која би нашла интерес у послу са – здравственим туризмом. По њему, тада је зато заинтересовани и довољно моћан, био једино београдски „Интер-експорт“.

Првог човека „Златибора“ дочекао је први човек „Инекса“, али већ после првих неколико речи, Александар Чизмић је прекинуо саговорника и у канцеларији окупио читав тим да гост не би причао исту причу два пута!

Испоставило се да ни гост није дошао празних руку. Са собом је донео већ израђени пројекат, а у међувремену је с општином било све сређено око замљишта, израђен финансијски елаборат... Јер, пацијенти „Златибора“ су несеквично помагали ову идеју па су радили послове у којима су сами били стручни: од превозиња, па до израда планова, анализа и елабората. Такво је време било... Ентузијазам који је тресао људе из „Златибора“, неумитно је инфицирао и њих, а то, срећом, траје и данас.

М. Симић

Ергометрија

окурење делују умирујуће; посебна клима делује надражајно на коштану срж и следствену производњу црвених крвних зрнаца, а установљено је да је клима и под утицајем Медитерана, на шта је указао и попис од шездесетак врста медитеранских биљака које ту аутохтоно ничу; утврђено је и значајно присуство лакних јона, веће него било где, а за које се зна да су одговорни за добро расположење код људи...

и представило га у најбољем светлу. Уосталом, ако су науци познате и признате такозване мормогене средине, због чега не би биле установљене и сенигене средине, какав је, без сумње, и наш Златибор?

Уз ове природне факторе, уочено је и да је сва храна која се узгаја и производи на Златибору много квалитетнија и здравија од оне која се убירה и користи на другим местима. Тако је и храна постала важан ресурс.

СЕЋАЊЕ
НА ПАЛЕ ЈУНАКЕМилован
Ристановић

У цркви Сете Марине у Кривој Реци 20. новембра је одржан парастос за јунаке – мештани овога краја, пале у борби за отаџбину током Балканских ратова. Иницијатор помена је Милован Ристановић.

– Враћамо се у јесен, у велике празнике 1912. године када су наши земљаци, наши

На одру слободе

Поводом 110 година од почетка Балканских ратова, 20. новембра у Кривој реци, у цркви Свете Марине, одржани парастос и помен у знак сећања на 125 јунака овога краја који су дали животе за слободу

Криворечани, са шајкачама, шареницама и у опанцима, са чанком, погачом и кором сланине кренули у те ратове – рекао је Милован Ристановић. – Хвала вам што сте се данас одазвали да се сетимо тих јунака који су своју младост дали у борби за очување Србије и наше вере.

У попису становника 1911. године Крива Река је имала 900 становника. Након Балканских ратова 125 Криворечана није се вратило кући.

– Криворечани, нек се Бог сети свих јунака из свих крајева наше земље који су

положили животе на Брегалници и Кајмакчалану, када су се молили Богу док су ишли поред Бистрице, Пећке патријаршије, преко Каменог моста, и дошли на Видо. Нас је и вода носила, и барка спасила, набијали су нас на колац, бацали под лед, радили све оно што не треба, али ми смо се молили, рађали и стварали.

На крају поздравног говора, Ристановић се захвалио протојереји Мирославу Неђићу који је одржао парастос, и свим присутнима на одвојеном времену за сећање и молитву на све пале јунаке.

Практичан испит из племенитости

Др Марија Перишић
Божић

Последњу акцију добровољног давања крви у овој години организовао је Црвени крст Чајетине у сарадњи са Службом за трансфузију крви из Ужица

Успешно је спроведена још једна у низу акција добровољног давања крви која се организује тромесечно у просторијама чајетинског Удружења пензионера. Добровољни даваоци прво пролазе кроз неопходне прегледе као што су одређивање нивоа хемоглобина и лекарски преглед који подразумева анамнезу и опште стање крвног притиска, срца и плућа.

– Ми у све Општине нашег округа долазимо једном месечно, изузев у Чајетину, где долазимо једном у три месеца због близине Ужица – рекла је др. Марија Перишић Божић, начелница Службе за трансфузију крви ОБ Ужице. – Трудимо се да сваки пут организатори са којима сарађујемо, током акције имамо бар између 20 и 30 давалаца. За првих сат времена дошло је петнаест давалаца и до краја акције надамо се да ћемо узети преко 30 јединица крви. Што се тиче наших резерви крви, у болници смо ових дана више издавали А позитивну

крвну групу, али и тромбоцити су нам увек потребни и верујем да ће бити адекватан одзив у току акције.

У овој акцији су први пут након корона даваоци били и ученици из УТШ Чајетина, који су се одазвали у великом броју.

– Ово је први пут да дајем крв и није ништа страшно, све је протекло у најбољем реду – каже Кристина Ковачевић, добровољни давалац. – Позвала бих овом приликом све своје другаре и суграђане да дођу и дају крв.

– Редовно долазим да дам крв и ово је до сада 44 пут – каже Драган Кнежевић, добровољни давалац. – Битно је помоћи другима, а себи мало олакшати, јер ја се увек боље осећам када дам крв.

Служба за трансфузију крви из Ужица недељно организује између три и четири акције, а овом приликом подсећају све грађане Чајетине и округа, који су здрави и желе да помогну, да крв могу дати сваког радног дана у Служби за трансфузију крви Опште болнице Ужице.

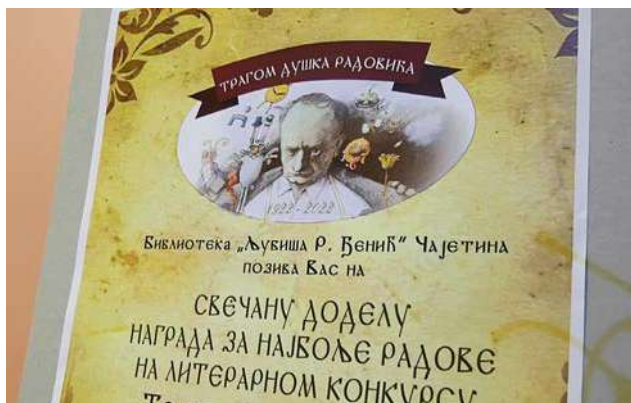
У СЛАВУ БЕСМРТНОГ ДУШКА РАДОВИЋА

Стогодишњица рођења великог писца

У Библиотеци „Љубиша Р. Ђенић“ 29. новембра уручене су награде младим литерарцима чији су радови изабрани као најбољи на конкурс посвећеном стогодишњици рођења писца Душка Радовића. Тема конкурса била је „Да ли ми верујете?“ а радови, како кажу чланови жирија, били су надахнути, маштовити и у стилу писца у чију част су и писали. У програму су учествовале песникиње Мирјана Ранковић Луковић, Марија Вуловић и Љиљана Андрић.

„Здравicom“ Душка Радовића поздрављени награђени млади песници који су писали у част стогодишњице рођења великана српске књижевности, и многобројна публика. Ово је први конкурс овакве природе који је расписала чајетинска библиотека, са намером да са тим и настави.

– На адресу Библиотеке стигле су 32 песме и кратке приче двадесет пет аутора из разних крајева Србије – рекла је. Јелена Пантовић из библиотеке „Љубиша Р. Ђенић“. – Радове су слали не само ученици основних школа из чајетинске општине, већ и из Врања, Ниша, Ђуприје, Новог Београда... Чак имамо и неке од победника који долазе из тих градова. Врло смо задовољни, јер млади су одговорили на тему

на креативан и себи својствен начин, тако да планирамо да убудуће организујемо сличне конкурсе и да пратимо јубилеје који долазе.

У жирију, поред библиотекарки Љиљане Ракић и Јелене Пантовић биле су и песникиње Марија Вуловић и Мирјана Ранковић Луковић.

– Веома ми се допало што су деца упозната са стваралаштвом Душка Радовића, да

расту са његовом поезијом и то је јако лепо – нагласила је песникиња Марија Вуловић, чланица жирија. – А, лепо је и то што су се одазвали у тако великом броју. Било је дивно читати радове, али не и донети одлуку. Оно што је занимљиво је да смо ми, у жирију, током самосталног читања одабрали исте радове и једногласно донели одлуку. Верујемо да је избор прави и да ће се ови ра-

дови допасти публици и – што је најважније – да ће деца наставити да пишу. Идемо трагом Душка Радовића, то је суштина.

А награђени у млађој категорији су Дивна Новаковић, ученица II разреда из Чачка, Ђурђа Ракчевић, IV разред Нови Београд, док су треће место делили Вукан Дамњановић, II разред из Златибора и Марко Дуловић, IV разред из Мачката. У старијој категорији за најбоље су проглашени Вања Филиповић, ученица VI разреда из Чајетине, Александра Јовић, VI разред из Врања, а трећу награду поделили су Јована Глицић, ученица VII разреда из Ниша и Давид Јовашевић, VII разред из Златибора.

Поред награда које је доделила библиотека, конкурс је подржала „Голд Гондола“ Златибор тако што је награђенима доделили по две карте за возњу најдужом гондолом на свету. Уз дивне стихове и приче које су са публиком поделили награђени идући траговима Душка Радовића, своје радове читали су и чланови литерарне секције ОШ „Димитрије Туповић“ из Чајетине и ОШ „Миливоје Боровић“ из Мачката, с којима су се дружиле песникиње Мирјана Ранковић Луковић, Марија Вуловић и Љиљана Андрић, пожелевши им још пуно стваралачког надахнућа.

Скривене поруке

Почетком осамдесетих година београдски песник и писац Душко Радовић је са Јутарњим програмом постао заштитни знак Радија Студио Б, нарочито са својом емисијом „Београде добро јутро“, у којој је афоризмом, хумором и сатиrom нудио своје свакодневно виђење живота у Београду и расањивао суграђане.

Нажалост, већ после неколико година пао је у немилост власти због афоризма „Тучите своју децу чим приметите да личе на вас“, јер је неко од оних што су се за све пitalи у њему препознао критику власти. Тада му је сатира постала сетна, али не мање бритка.

Радови су били надахнути, маштовити и у стилу писца у чију част су писани: уручивање награда младим литерарцима

НАГРАДЕ ТЕАТРУ ИНАТ И ГОСПОЋИ МИНИСТАРКИ,
А ЗАХВАЛНОСТ ОПШТИНИ ЧАЈЕТИНА

Како освојити публику

Премијеру представе „Госпођа министарка“ у извођењу Театра „Инат“ чајетинска публика је имала прилику да види у јуну у Културном центру. Са овом представом Театар је конкурисао за 10. фестивал аматерске позоришне режије у Лесковцу, и тамо освојио и публику, и награде

Представа „Госпођа министарка“ коју изводи Театар „Инат“ Удружења ПР-КОС, добило је на лесковачком фестивалу ФАПОР две награде: за режију и најбољу глумицу. О наградама које су добили на свом првом фестивалу у веома јакој конкуренцији, редитељка Андријана Симовић каже да су биле изненађење.

– Било је пријављено више од тридесет представа, од којих је селектор одабрао шест. Уз нас, била су одабрана аматерска позоришта из Трстеника, Београда и Пријепоља, и верујте, када смо чули да учествују, а они освајају награде не само широм Србије већ и по региону, нисмо очекивали ништа. Отишли смо с намером да се ми забавимо, да увеселимо људе на исти начин на који увеселавамо наше, да то завршимо и вратимо се срећни. Након два-три дана од играња наше представе, Организатор КЦ Лесковац ме је позвао и рекао: „Добили сте две главне награде – за најбољу режију и најбољу главну глумицу Бојану Костовић, која игра Живку министарку.

Режирајући ову представу, Андријана Симовић се руководила идејом да текст

Андријана Симовић, редитељка

који је сјајан и ванвременски не дотерује, а да је циљ био бављење односима међу ликовима, њиховим развојем и давање простора њиховој игри на крајње сведеној сценографији. Овом приликом је посебно истакла значење подршке коју имају

од Општине Чајетина, ТО Златибор и Културног центра.

– Нас општина Чајетина, КЦ Златибор и ТО Златибор подржавају већ пуне две године и на томе им неизмерно хвала – истиче Симовићева. – Надам се да ће тако и остати. То нам, пре свега, значи као нека потврду нашег рада и наше сарадње. То је уједно и ветар у леђа за неке даље пројекте.

Следеће године ће се са „Министарком“ пријавити за друге фестивале, а упоредо се наставља и играње представе „Чудо у Шаргану“ која је такође била изузетно лепо примљена од публике, с којом су се представили до краја новембра у Петровцу на Млави и Пожаревцу, а упоредо се ради и на тексту нове представе.

– У питању је један леп, стари италијански текст из хиљаду седамсто и неке године који је свевремен – открива редитељка. – То су „Рибарске свађе“, предивна љубавна комедија, врло занимљива, и мислим да ће да ће бити јако добро прихваћена. Тренутно се бавимо радом на дијалекту...

У очекивању „Рибарских свађа“, остаје да Театру „Инат“ пожелимо нове успехе.

Афоризми из 2019. године

1. Ако су мобилни телефони шарена врата, не будите теле.
(Драган Матејић)
2. Од падежа је савладао једино Датив, схватио је да је најважније „коме или чему“.
(Владислав Влаховић)
3. Где год се појави, председника увек неко дочека.
У Бору Чачани, у Чачку Крушевљани, у Новом Саду
Ужичани, у Ужицу Нишлије... (Нинус Несторовић)
4. Број корисника народне кухиње се знатно повећао. А
злобници опет тврде да је све више гладних.
(Љубомир Шуљагић)
5. Фиксни телефони су нас спајали кад смо били удаљени, а
мобилни нас удаљавају кад смо заједно. (Жељко Марковић)
6. Знају политичари да болујемо од повишеног крвног при-
тиска. Зато нам и спремају само наслане шале.
(Нинус Несторовић)

Повезујући борбу против климатских промена и заштиту биодиверзитета, изложба „Караван за климу – 3:0“ има за циљ подизање свести грађана о препознавању заштићених врста на територији Републике Србије. Изложба је стигла у Чајетину и отворена 8. новембра у библиотеци „Љубиша Р. Ћенић“.

– Ово је успешна реализација пројекта који је пре пет година осмислио Француски институт у Србији – рекла је помоћница директорке Библиотеке, Љиљана Ракић. – Ове године се пројекат успешно реализује широм Србије у партнерству са Центром за промоцију науке и уз подршку делегације ЕУ у Србији и Канцеларије програма Уједињених нација за развој у Србији.

Изложба је првенствено намењена школарцима, а интерактивна је што доприноси њеној занимљивости. Први су је посетили чланови Еко секције ОШ „Димитрије Туцовић“ са наставницима, као и представници локалне самоуправе и КЈП „Златибор“ Чајетина.

– Овом изложбом смо хтели да скренемо пажњу на нас, обичне људе који живе у варошици Чајетина, и шта ми можемо урадити – рекла је Вера Благојевић из КЈП „Златибор“ Чајетина. – Свако од нас може посадити дрво. Ми, као институција, можемо се такође бавити пошумљавањем, а можемо у нашим двориштима формирати мале водотокове за птице и биљке. То су све ствари које деца могу управо овде видети, а тако гласи и један од изложбених глобална: шта ја могу учинити по питању глобалних промена. Користим, уједно, ову прилику да позовем све наше грађане који могу да одвоје мало времена

ИЗЛОЖБА „КАРАВАН ЗА КЛИМУ – 3:0“
ОТВОРЕНА У БИБЛИОТЕЦИ

Савезници, а не жртве природе

и да прошетају до библиотеке и погледају изложбу, али и нашу децу из школа, како из Чајетине и Златибора, тако и из сеоских подручја.

Изложбу је, као почаст Француском институту, отворила наставница француског језика и чланица Еко одбора школе „Димитрије Туцовић“, Ивана Милојевић.

– Истакла бих да се Француски институт и француска амбасада већ годинама баве овим питањима и да имају изузетно добре и посећене изложбе, а једна од њих

је и ова на којој смо и коју управо отварамо, а то су Климатске промене и биодиверзитет – рекла је наставница. – Уз то, могли смо да видимо изложбе посвећене конкретном биодиверзитету. Иначе, ове изложбе се могу видети и у Француском институту, и широм Србије. То су путујуће изложбе које, на срећу, промичу и кроз нашу земљу, а ево, сада су и овде, код нас, у нашем месту.

Изложбу су заинтересовани имали прилику да виде до 22. новембра.

НЕДЕЉА СА ПЕСНИКИЊОМ МИРЈАНОМ
РАНКОВИЋ ЛУКОВИЋ

Уз децу остајемо заувек млади

У ОШ „Миливоје Боровић“ Мачкат, у издвојеном одељењу у Кривој Реци, одржана је радионица млађим разредима под називом „Мудрост светом влада“ у оквиру тематске недеље. Сви наставни садржаји прилагођени су овој тематици, а ученици су на креативан начин учествовали у свим активностима задатим током недеље.

– У протеклих неколико година смо на нивоу Одељенског већа млађих разреда увели праксу тематског планирања, што подразумева реализацију осам тематских недеља и осам тематских дана током наставне године – рекла је Љиљана Андрић, учитељица у ОШ „Миливоје Боровић“ Мачкат. – Осим садржаја који прилагођавамо

ученике из Криве Реке написала песму „Зрно мудрости“, која и одговара теми те недеље. Песникиња је овом приликом говорила своје стихове, читала одабране приче из збирке „Приче из Причевића“, и одговарала на многобројна питања радозналих малишана.

– Када ме је учитељица Андрић позвала да им будем гост у тематској недељи и када ми је рекла да је тема „Мудрост светом влада“, размишљала сам на који најбољи начин разговарати са децом узраста од 1. до 4. разреда а да свима буде јасно оно што будем хтела да им пренесем – рекла је Мирјана Ранковић Луковић, завичајна песникиња. – Сви су били мирни и пажљиви, што је невероватно за њихов узраст, а њихова питања су била

Тематска недеља у издвојеном одељењу у Кривој Реци под називом „Мудрост светом влада“ обележена је од 1. до 4. новембра, гошћа догађаја била је песникиња Мирјана Ранковић Луковић

настави, потрудимо се увек да доведемо госте из области којом се у том тренутку бавимо и коју обележавамо. До сада су нам гости били из Спортског културног центра Чајетина, затим сликар Божо Јоксимовић, а у обележавању ове недеље сетили смо се Мирјане Ранковић Луковић. До сада смо са Миром комуницирали пословно, као новинарком, а сада је први пут дошла за срцем, да нам представи уметнички део себе.

Гост ове тематске недеље била је завичајна песникиња Мирјана Ранковић Луковић, која је том приликом за

веома лепа и промишљена па смо се стварно дивно дружили. Увек се радо одазивам када је реч о оваквим дешавањима, била сам већ гост у школи на Златибору али старијим разредима, а дружење с децом је посебан доживљај, није ни чудо што песници за децу остају тако дуго млади, а имамо пример Ршума, или Добрице...

Ученици су пажљиво слушали и учествовали, а за сам крај дружења поклонили су песникињи слику коју су сами урадили као гест захвалности за долазак и гостовање у њиховој школи.

ПРЕДСТАВЉЕНО АУДИО
И ЕЛЕКТРОНСКО ДЕЛО
„ВЕРОВАЊЕ СВИЦУ“
МИРЈАНЕ РАНКОВИЋ
ЛУКОВИЋ

Књига за слушање

Мирјана Ранковић Луковић у свету књижевности је више од две деценије, а збирка поезије „Верованье свицу“ прва је аудио и електронска књига у њеном досадашњем стваралаштву.

– На идеју за прављење аудио књиге дошла сам одавно, из жеље да је приуштим и људима који су мени јако драги, а припадају рањивој групи слепих и слабовидих – рекла је књижевница. – Да им пружим могућност да и они чују оно што сам урадила, али и да дам пример да можда и други писци направе нешто слично. Иначе, издавачка кућа „Дигитална досада“ је једини издавач овакве врсте у Србији.

Поред ауторке, на промоцији књиге говорили су Љиљана Ракић, помоћник директора библиотеке, новинар и глумач Бранко Антонић и Ивана Катић, уредница издавачке куће „Дигитална досада“, а стихове из збирке је читала Мирјана Лопин Дризо. Гост вечери и рецензент књиге била је Марија Вуловић, професорка књижевности. Тумачећи своје виђење Мирјаниног стваралаштва, истакла је да она пише надахнуто, истрајно, да је оригинална, са једне стране савремена и аутентична, с друге препознајемо мотиве усменог народног стваралаштва, док се с треће стране у њеним песмама провлачи нит рефлексивне поезије.

– Књига мора да има корице, мора да има стране, да се листа, да се у њој подвлачи, да се по њој пише – рекла је професорка књижевности. – Кад ми је Мира поклонила књигу у овом облику, на флешу, морам признати да сам имала одклон према „новој“ електронској књижевности, али већ након преслушавања ове збирке чука сам да њене песме одговарају различитим медијима. То значи да се могу слушати, читати, да се могу на неки начин у електронском облику представити као видео материјал онима који су њени рецепијенти.

Мирјана у свом богатом опусу има мноштво посвећених песама, као што је то случај и са појединим песмама из ове збирке, а делић о томе рекла нам је ауторка.

– Постоје песме или приче које су посвећене неким од мојих пријатеља, као и блиским људима, родитељима, супругу, сину...

Милица
Ајдуковић

СВЕТОРОДНА ЛОЗА НЕМАЊИЋА

Духовна Србија

У галерији Културног центра на Златибору почетком новембра је отворена изложба "Светородна лоза Немањића" сликарке Милице Ајдуковић

Колико познајемо историју? Колико знамо о Немањићима? Колико је потребно истраживати да би се о њима сазнало више, онолико више колико они, као наши преци који су стварали простор на којем бивствују Срби, то заслужују?

ти само петнаестак дана. Кад дођете до неког податка, он вам даје нит којом стижете до оног другог, драгоценијег. Тако, рецимо, када сам писала књигу која се такође зове „Светородна лоза Немањића“ морала сам да стављам фусноте зато што су то подаци за које, да није њих,

ликаним задужбинама, а поред сваке слике налази се и пропратни текст који говори о ком је владару реч и периоду владавине. Подлошка за њихове ликове биле су средњовековне фреске, али Милица Ајдуковић је на својим платнима успела да их учини животвор-

ва уметница. – Како приказати жену која је достигла највиши домет овоземаљског живота, и на Небу? Која је родила свете Немањиће: Раска, или Светог Саву, чији је муж био свети-тељ, а потом се и сама посветила? То је значило да то мора да буде неки изузетан лик, по много чему специфичан.

Циклус „Светородна лоза Немањића“ састоји се од 19 слика рађених техником уља на платну а настајале су нешто дуже од две и по године. Након њих, уметница је наставила да се бави Немањићима кроз три циклуса која је посветила лози, односно женама и кћерима које су рађале свете Немањиће, а о којима ће у неком наредном периоду тек бити речи, када слике оживе пред публиком у галеријама. Ову изложбу на Златибору ће, према договору Културног центра и надлежних установа, у наредном периоду видети ђаци основних и средњих школа из Ужича и Чајетине, јер као што су се сложили многи присутни, то би био својеврстан час из историје. Сликарка је у знак одличне сарадње Културном центру поклонила слику под називом „Духовна Србија“. Изложба је била отворена до почетка децембра.

– Немањићима се бавим тачно десет година – казује сликарка. – Тим истраживањем сам прикупила грађу, литературу која је врло тешко доступна. Књиге које говоре на ову тему су ретке и тешко се налазе, неке чак не могу да се узму из библиотеке, а ја не могу да узмем књигу коју ћу користи-

људи не би веровали да су тачни. Разлог је тај што знају да нисам историчар.

На Миличиним сликама налазе се портрети свих владара Немањића, са изузетно укомпонованим детаљима који су били карактеристични за доба у ком су живели, занимљивостима њихових живота, ос-

ним, што у очима посматрача оставља посебан утисак. Оно што је било мало теже и где је правила искорак, били су женски ликови супруга, мајки и кћерки владара.

– Како да насликам лик жене која је родила Светог Саву, то ми је било некако најинспиративније – објашња-

Неочекивани пораз одбојкашица код куће

После седам утакмица одбојкашице „Златибора“ налазе се на четвртом месту табеле Банка Поштанска штедионица Прве лиге Србије. Тим Чајетине има пет победа, а уводни део друголигашког такмичења показао је колико су екипе уједначене по квалитету.

Екипа Станка Брашанца уписала је велике победе као што су тријумф на гостовању против „Јединства“ у Ужицу, победа против „Радничког Бластера“ код куће, и преокрет против „Ваљева“ на страни, а изгубила је од „Клека“ са 3:0 у сетовима на домаћем терену у Чајетини у седмом колу такмичења.

Чајетинске одбојкашице су одиграле вероватно најслабији меч у сезони и доживеле први пораз код куће, а укупно други у лиги. Гошће из Зрењанина су биле боље по сетовима 17:25, 18:25, 23:25. За екипу „Клека“ је ово четврта победа у овом издању друголигашког такмичења.

У овом колу је други узастопни пораз доживео лидер „Лесковац 98“, победе су славили „Јединство“ и „Таково Звезда Хелиос“, па ове три екипе уз „Златибор“ имају по пет победа и два пораза, што говори о уједначености лиге.

У наредном колу екипа Станка Брашанца гостује у Горњем Милановцу екипи „Такова“.

УСПЕШНА ПОЛУСЕЗОНА ЗА ФУДБАЛЕРЕ „ЧАЈЕТИНЕ“

Фудбалери „Чајетине“ завршили су јесењу полусезону у Златиборској окружној лиги на четвртом месту табеле са 31 освојеним бодом. Чајетински тим је у првом делу петоголигашког такмичења остварио девет победа, четири ремија и два пораза.

У последњем, петнаестом колу екипа је доживела други пораз и то на прилично несрећан начин од екипе „Јежевице“ у гостима, иако је водила до 60. минута. Домаћин и лидер такмичења је са два гола преокренуо резултат па је „Чајетина“ испустила победу готово као Србија против Камеруна.

Екипа коју предводи искусни капитен Жељко Станић остварила је задовољавајућу полусезону и налази се међу првих пет екипа на табели – „Јежевице“, „Вишесаве“, „Рампе“ и „Полета“ међу којима су само два бода размака, па се на пролеће очекује велика борба и занимљиво надметање за улазак у зонски ранг.

Нападач Чајетине Бојан Милаћевић постигао је 17 голова у првих 15 кола чиме је убедљиво најбољи стрелац Златиборске окружне лиге. Ускоро, у пролећном делу екипи ће се вратити Немања Кутлешкић и Никола Бјеличић после суспензије.

ФУТСАЛ

Магија домаћег терена

Футсалери Златибора победили су екипу Металац Колирадо са 5:3 у деветом колу Треће футсал лиге Запад на домаћем терену и тако завршили јесењи део такмичења.

Чајетински тим је одиграо добар меч против екипе из Горњег Милановца која је боље пласирана на табели и дошао до пете победе у лиги. Након вођства 4:1, гости су смањили на гол заостатка и жестоко напали користивши голмана у игри, али је екипа Ратка Несторовића одиграла добру одбрану и сачувала победу петим поготком.

Стрелци за победу чајетинског тима били су Вељко Томић са два поготка, Марко Станић, голман Радосав Дрндаревић, а у стрелце се уписао и повратник у тим Раде Глишовић.

После девет утакмица Златибор има 15 бодова и на шестом месту је на табели. Првенство се наставља у јануару.

ФК „ЗЛАТИБОР“

Зима на дну табеле

Фудбалери „Златибора“ изгубили су од „Трајала“ са 2:1 у мечу 19. кола Моцарт бет Прве лиге Србије који је одложен за један дан и одигран у Ужицу због лоших временских услова на Златибору. Чајетински тим је десетим поразом завршио полусезону пред паузу која ће трајати до фебруара.

Утакмица је првобитно била заказана за недељу, 20. новембра, али је због густе магле на стадиону „Швајцарија“ одложена за 24 сата и одиграна на стадиону „Радомир Антић“ у Ужицу. Гости из Крушевца дошли су до победе голловима Митра Радивојевића у осмом и десетом минуту.

По терену који је био веома тежак за игру због наквашености и блата формални домаћин је успео само да смањи разлику голом Михаила Илића у 31. минуту.

„Златибор“ је са десетим поразом поново на последњем месту табеле са 15 освојених бодова, док је „Трајал“ ушао у зону уласка у плеј оф пред зимску паузу.

Чајетински тим је десетим поразом завршио полусезону пред паузу која ће трајати до фебруара

КК „РУЈНО“: КУП СРБИЈЕ

Ања Милосављевић освојила друго место

Током викенда одржан је Куп Србије за полетарце, пионире и наде. Од шест квалификованих такмичара КК „Рујно“, а једино је Ања Милосављевић успела освојити друго место у категорији полетарки у појединачним борбама и постане вицешампионка Купа.

Првог дана је одржано такмичење у катама на којем је наступила Неда Шкодрић у категорији полетарки класе Д, док је Ђурђа Марић била спречена да се такмичи.

Следећег дана одржане су појединачне борбе. У категорији женских нада надметале су се Јована Аћимовић и Вања Мићић, док се у категорији пионирки такмичила Уна Стакић. Ниједна од такмичарки није успела да се домогне победничког трона. Изузетан наступ је имала Ања Милосављевић, која је и поред исцрпљености од последица вируса наступила, одрадила три меча и изборила одличну позицију.

ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ

издавач

Агенција за издавачку
делатност и маркетинг
„Мали Ћира“

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Мирјана Ранковић Луковић
Мирослав Весовић
Данка Миловановић
Сања Глишовић

Штампа

Графичар Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

064/117-15-99
e-mail: simicmilic@mts.rs

ISSN-2406-2405

КК „ЗЛАТИБОР“: ТРИ ТРИЈУМФА
У ДВА ТАКМИЧЕЊА

На корак до врха

Кошаркаши су на најсликовитији начин
навијачима објаснили шта значи
– оставити срце на терену

Екипа „Златибора“ је у новембру за шест дана везала три тријумфа у два такмичења. У Адмирал бет Кошаркашкој лиги Србије је прво победила „Вршац“ са 98:77 код куће и дошла до осме победе. Тим Страјина Недовића је имао препознатљиво добро отварање утакмице, одбио је нападе Вршчана у првом полувремену и у последња четири минута друге четвртине серијом од 18:4 дошао до недостижне разлике. Занимљиво да је Владимир Ђокић, тренер гостију, приметио да његови тимови углавном убедљиво губе на Златибору у претходним сезонама, што се десило и у овом мечу у којем је прекинута серија „Вршца“ од пет узастопних победа. Најефикаснији у победи били су капитен Немања Протић и Марко Тејић са по 16 поена, два мање је дао Брано Ђукановић, док је Тадија Тадић убацио 12 поена и поделио 10 асистенција.

Победнички низ настављен је три дана касније у Сарајеву против ТФТ-а резултатом 90:76. Чајетинци су оправдали улогу фаворита као браниоци трофеја против дебитанта у такмичењу и тако победом отворили други овосезонски турнир регионалног такмичења. Македонски представник се добрим делом меча држао у егалу са „Златибором“ и одиграо свој најбољи меч у сезони. Екипа Страјина Недовића је утакмицу преломила у четвртој четвртини када је сачувала двоцифрену разлику.

Најефикаснији у победи био је Филип Ђуран са 22 поена, као и пет погођених тројки из чак четрнаест покушаја, а исти број поена убацио је и Тадија Тадић уз шест скокова и четири асистенције. По-

том је резултатом 71:62 савладао и словеначки „Шенчур“, после преокрета и нешто слабијег отварања утакмице. У тим се после болести вратио Брано Ђукановић и био најефикаснији са 15 поена, а Лазар Јоксимовић је постигао 12.

Кад потеря малер

Кошаркаши „Златибора“ изгубили су од „Широког“ у последњем мечу другог НЛБ АБА2 турнира у Сарајеву резултатом

Детаљ са меча против „Широког Бријега“

85:83 тројком у последњој секунди меча. Чајетинска екипа је тако у петом колу регионалног такмичења доживела први пораз.

Дерби утакмица којом је затворен други овосезонски тур-

ТАБЕЛА АБА2 ЛИГЕ

1	Хелиос	5	5	0	481:381	10
2	Крка	5	5	0	405:355	10
3	Борац Бањалука	5	4	1	448:372	9
4	Златибор Чајетина	5	4	1	422:362	9
5	Сутјеска	5	4	1	368:323	9
6	Пелистер	5	4	1	402:377	9
7	Широки Бријег	5	3	2	378:407	8
8	Подгорица	5	2	3	368:339	7
9.	Слога	5	2	3	376:397	7
10	Спарс Илица	5	1	4	392:444	6
11	Вриједноснице Осијек	5	1	4	353:417	6
12	Шенчур	5	0	5	334:367	5
13	ТФТ Скопје	5	0	5	381:449	5
14	Горица	5	0	5	358:476	5

нир завршена је драматично последњим кошом уз звуке сирена који је погодио млади играч „Широког Бријега“ Доминик Вујановић коме је то био и једини кош на мечу. Претходно је „Златибор“ дошао у вођство на 12 секунди пре краја припремком Филипа Ђурана, што му је била седма тројка на тој утакмици, али није остао херој јер његова екипа није успела да одбрани последњи напад „Широког“.

1	Динамик Балкан Бет	10	10	0
2	Металац	10	9	1
3	Спартак Office Shoes	10	8	2
4	Златибор Г. Гондола	9	8	1
5	Војводина	10	7	3
6	Вршац доо	10	6	4
7	Слога	9	6	3
8	Слобода	10	5	5
9	ОКК Београд	9	4	5
10	Тамиш	10	3	7
11	Дунав	10	3	7
12	Здравље Лесковац	10	2	8
13	Колубара ЛА 2003	10	2	8
14	Младост Махбет	10	2	8
15	Нови Пазар	9	2	7
16	Чачак 94 Quantox	10	1	9

поенима из слободних бацања. Тимови су били статистички уједначени, али је Златибор имао више погођених тројки и асистенција... само што на крају није имао више среће.

Први пораз

Најефикаснији у екипи Страјина Недовића био је управо Ђуран са 21 поеном који је постигао шутевима за три. Исти број поена убацио је Немања Протић уз шест асистенција, док је Марко Тејић сакупио 17 поена уз шест скокова. У екипи „Широког“ је, осим јунака Вујановића, овај меч обележио и Американац Дешон Најт са 33 поена. „Златибор“ је и на овој утакмици имао подршку навијача и љубитеља кошарке из Чајетине

„Широки“ је везао три победе на овом турниру и сада је на скору 3/2, док је „Златибор“ први пут поражен. По четири победе имају још „Пелистер“, бањалучки „Борац“ и „Сутјеска“, док су на врху непоразене екипе „Хелиос“ и „Крка“.